

LIVON SANOMAT

Nro 3/2007

Irtonumero 7,00 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset	3
Livokas ry:n tiedot	4
Maaseudun hanketuet	5
Kesäeläimet.....	6
Metsästysseuran kuulumisia	7
Tietotekniset koulutukset kylillä saaneet hyvän vastaanoton	8
Livon koululle lääkekaappi alkuvuodesta 2008	9
Hankerintamalta.....	10
Tunnelmia syksyn hirvijahdin alkamisesta.....	11
Kalastuskunnan vuosi 2007	12
Kertomus-matkamuistelu.....	14
Rauhanyhdistyksen kuulumisia	16
Toinen koulupäivä	17
Syysretkellä vauvasta vaariin!	18
Kaksikymmentä vuotta sitten. Mitä siitä ajattelen tänä päivänä.....	19
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	22
Matkapäiväkirja Maailman ympäri 16. päivässä.	23
Kapteeni Tuomas Sammelvuo: EM- kisojen neljäs!!!.....	26
Muistutus Oulunkaaren Ympäristölautakunnalle.	29
Livokkaan käyttömaksut ja muut hinnastot vuodelle 2008	31
Taneli Sarajärvi - maailmanmestari.....	31
Livokas ry:n sääntömääräinen varsinainen kokous Livon koululla su 14.10.2007 klo 12.....	33
Koiran mietteitä	35
Lastennurkka.....	36
Hierontaa.....	37
Ilmoitustaulu	38
Palveluita	39
Livolla tapahtuu	40

POHJANTÄHTI
kehittämiskeskus

- Tietoa ja osaamista
- Elinvoimaa maaseudulle
- Kannattavuutta yrittäjyyteen

Kehittämiskeskus Pohjantähti
Teollisuustie 1
93100 Pudasjärvi

Puh. (08) 8202 386
Fax. (08) 823 456
info@pudasjarvi.fi
<http://pt.pudasjarvi.fi>

Kyläpäällikön terveiset

Tervehdys taas, täältä Rovaniemen kupeesta !

Tänne tuli jo ihan kunnan talvi, mutta nyt (22.11.) keli meni reilusti plussan puolelle, ja tilanne näyttää lumien suhteen huolestuttavalta. Kelkkailemassakin ehdittiin jo käydä, samoin kelkkamessuilla Rovaniemellä. Ranualaiset olivat keksineet hyvän idean, ja tulleet esittelemään kelkkailureitistöään messuille. Uutuutena heillä tulevalle talvelle oli kunnollinen kelkkareitti Rovaniemeltä Ranualle, ja edelleen Isolle syötteelle. Veikkaan että uuden reitin myötä liikennettä tulee olemaan kiitettävästi Rovaniemi Iso-syöte välillä, ja tietenkin pyrimme siihen että ainakin osa näistä kelkkailijoista tulee käymään myös Livolla. Ranualaisten reittikartasta puuttui vielä Livon pätkä, mutta pidetään huoli että se tulee seuraavaan painokseen. Pistetään mietintämyssyyn myös Livon-kylän laittaminen syötteen päähän, koska Livo on Syötteeltä juuri sellaisen soppelin ajelumatkan päässä. Jos Livolta on tulossa kelkkailijoita Rovaniemelle, niin ilmoitella minulle. Järkkään teille mukavan majoituksen Oikaraiseen, uiton pirtille, ja edullisesti tietenkin.

Vuosi 2007 on ollut Livokkaalla hyvin toiminnallinen. Monta isoa projektia on saatu päätökseen, ja puitteet kyläläisten yhteisille toiminnoille ovat nyt erinomaiset. Livokkaan sääntömääräisessä kokouksessa 14.10.07 päätimme yksimielisesti, että vuosi 2008 vietetään hyvien tapahtumien ja mukavan yhdessä olon merkeissä, hankkimatta ainakaan tarkoituksellisesti mitään uusia isoja projekteja. Otetaan vähän keveämmin, ja nautitaan välillä niistä asioista, mitä viime vuosina on saatu aikaiseksi. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että jäisimme laakerillemme lepäämään. Tarkoitus on toteuttaa yhdessä vähän pienempiä juttuja, kuten lintutorni, seurojen talon katto, mökkiläisten jätehuolto, kelkkareitti Iistä, Livon koulun kautta syötteelle, jne. Eli touhua piisaa tulevanakin vuonna.

Ensimmäinen vuoteni Livokkaan peräsimessä oli mielenkiintoinen, ja antoisa. Ainut kokemani negatiivinen asia oli, että aikaa pitäisi olla huomattavan paljon enemmän. Olisin mielelläni vielä aktiivisemminkin mukana, mutta tunnit eivät tunnu riittävän. Tästä huolimatta asiat ovat hoituneet todella hienosti, johtuen hyvin aktiivisista kylätoimikunnan jäsenistä, ja ennen kaikkea ahkerasta talkooväestä. Innostuneisuus kylän yhteisiin projekteihin on näkynyt positiivisen voimakkaana.

Tästä meidän on hyvä siirtyä uuden vuoden tuomiin uusiin haasteisiin. Suuri kiitos kyläläisille, kylätoimikunnalle, ja kaikille yhteistyökumppaneille vuodesta 2007. Mukavaa, rauhallista joulua ja hyvää uutta vuotta 2008.

Terveisin,

Ari

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO

puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynti, kirjasto)

Tilinro OP 536004-5158137

Jäsenmaksu 5 €/vuosi

kotisivun osoite: <http://www.pudasjarvi.fi/kylat/livo>

sähköpostiosoite: livokas@luukku.com

HUOM: Koulun muuttunut puhelinnumero!

Hallitus

Puheenjohtaja Ari Puhakka	p. 050 – 403 0055	ari.puhakka@ap-trading.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 545 7162	ai.tormanen@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja Jouni Puhakka	p. 040 – 063 4325	jspuhakka@gmail.com
Virve Stenius	p. 040 – 506 5194	virve.stenius@gmail.com
Vesa Salmela	p. 040 – 553 5741	vesa.salmela@isosyote.com
Pirjo Tuovila	p. 040 – 739 2447	
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 504 9663	minna.perttu@koillismaa.fi

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON
JA TIETOTUVAN AUKIOLOAJAT**

1.1. – 30.4.2008

**ma – ti, to – pe 12.00 – 18.00
la 10.00 – 18.00
ke ja su SULJETTU**

**Kioskin, kirpputorin, suoramyynnin,
kirjaston ja tietotuvan
PÄÄSIÄISEN
aukioloajat**

**to 20.3. klo 12 – 18
pe 21.3. suljettu
la 22.3. klo 10 – 18
su 23.3 suljettu
ma 24.3. klo 12 – 14
ti 25.3. klo 12 – 18**

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston ja tietotuvan
JOULUISET aukioloajat**

**ma 17.12. klo 12 – 18
ti 18.12. klo 12 – 18
ke 19.12. klo 12 – 18
to 20.12. klo 12 – 18
pe 21.12. klo 12 – 18
la 22.12. klo 10 – 18
su 23.12. suljettu**

**ma 24.12. 10 – 12
ti 25.12. suljettu
ke 26.12 suljettu
to 27.12. klo 12 – 18
pe 28.12. klo 12 – 18
la 29.12. klo 10 – 18
su 30.12. suljettu**

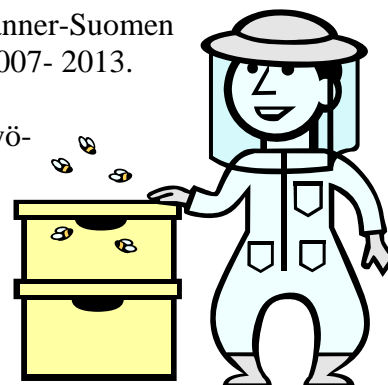
**ma 31.12. klo 12 – 14
ti 1.1. suljettu
ke 2.1. klo 12 – 18
to 3.1. klo 12 – 18
pe 4.1. klo 12 – 18
la 5.1. klo 10 – 18
su 6.1. suljettu**

Maaseudun hanketuet

Maaseudun ideoiden kehittämiseen ja toimintoihin saa apua Manner-Suomen kehittämisohjelman hanketuista. Kehittämisohjelmaa toteutetaan vuosina 2007- 2013.

Hanketukia on eri tarkoituksiin: kehittämiseen, koulutukseen ja yleishyödyllisiin investointeihin. Hankkeita voidaan toteuttaa paikallisina, alueellisina, alueiden välisinä, valtakunnallisina tai kansainvälisinä.

Kehittämishankkeet ovat joko elinkeinollisia tai yleishyödyllisiä. Elinkeinollinen kehittämishanke voi olla esimerkiksi selvitystyötä jonkin toimialan kehittämiseksi tai yritysten yhteisen markkinoinnin tai tuotekehityksen edistämistä. Yleishyödyllisten kehittämishankkeiden kohteena voi olla esimerkiksi kylien palvelupisteiden perustaminen tai yhteisen paikalliskulttuurin vaaliminen. Edellä mainituissa tukitaso vaihtelee 90 % - 100 %.

Koulutushankkeet vastaavat yrittäjien ja muiden maaseudun toimijoiden osaamistarpeisiin. Ajan tasalla olevat tiedot pitävät yllä kilpailukykyä ja takaavat tuotteiden ja palveluiden korkean laadun. Tukitaso 90 % - 100 %.

Yleishyödyllisessä investointihankkeessa hankitaan koneita, laitteita tai tiloja yhteiseen käyttöön tai rakennetaan ja kunnostetaan yhteisiä tiloja tai ympäristöjä. Tukitaso vaihtelee 75 % - 100 %.

Tukitasojen lopullisessa määräytymisessä otetaan huomioon TE- keskusten ja toimintaryhmien kehittämissuunnitelmissaan tekemät omat painotukset.

Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman hanketukia voi hakea kaikilla maaseutualueilla. Tarkempia tietoja maaseutualueista, kansallisista tukialueista ja muista tukiin liittyvistä asioista saa TE-keskuksesta ja toimintaryhmästä (Pudasjärvellä JoMMA ry).

Hanketukia haetaan Maaseutuviraston vahvistamalla hakulomakkeilla alueen TE-keskuksen maaseutu-osastolta tai paikallisesta toimintaryhmästä. Lopullisen päätöksen tuen myöntämisestä tekee TE-keskus.

Maaseudun yritystoiminnan tuet

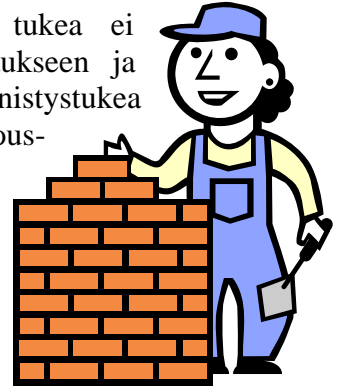
Mm. maaseudulla toimivalla alle kymmenen henkilöä työllistävällä mikroyrityksellä tai maatilalla, jolla harjoitetaan tai ryhdytään harjoittamaan maatalouden ohella muuta yritystoimintaa, on mahdollista hakea ja saada maaseudun yritystoiminnan erilaisia tukia.

Kehittämistukea myönnetään asiantuntija-apuun tai koulutukseen, joka kehittää yrityksen liikkeenjohtoa, markkinointia, tuotteita tai muuten kehittää yrityksen toimintaa. Tuen määrä voi olla toimenpiteestä ja kustannuksista riippuen enintään 50 % tukikelpoisista kustannuksista. Kehittämistukea voidaan myöntää myös ennen yritystoiminnan aloittamista yrityksen toimintaedellytysten selvittämiseen, jolloin tuen määrä voi olla enintään 90 % korkeintaan 1500 euron kustannuksista.

Vähintään kolme yritystä voi toteuttaa yhdessä kehittämishankkeen, jossa kehitetään esimerkiksi mukana olevien yritysten yhteistä markkinointia, tuotteita tai yhteisiä tuoteperheitä. Hakijana tai hankkeen vetäjänä on yksi ryhmän jäsenistä. Tukea **yrityksryhmän kehittämishankkeelle** voidaan myöntää enintään 50 % tukikelpoisista kustannuksista.

Investointitukea voidaan myöntää yritystoiminnassa tarvittavien toimitilojen rakentamiseen tai hankkimiseen, koneiden ja laitteiden ostamiseen tai käyttöomaisuuden erilaisiin muutos- tai parannustöihin. Tuen määrä riippuu yrityksen koosta ja sitä, millä tukialueella yrityksen kotipaikka sijaitsee.

Aloittava tai yritystoimintaansa laajentava yritys voi saada **käynnistystukea** ensimmäisten ulkopuolisten työntekijöiden palkkaamiseen. Yrittäjän omaan palkkaan tukea ei myönnetä. Tukea myönnetään enintään kahden henkilötyövuoden palkkaukseen ja enintään kahdeksi vuodeksi. Tukea myönnetään enintään 50 % palkasta. Käynnistystukea ei ole mahdollista saada puolta vuotta lyhyemmälle jaksolle eikä maataloustuotteiden ensiasteen jalostukseen.

Yritystukia on mahdollista hakea kaikilla maaseutualueilla. Tukia haetaan Maaseutuviraston vahvistamilla hakulomakkeilla. Yritystukea haetaan TE-keskuksen maaseutuosastolta, joka tekee päätöksen tuen myöntämisestä. Myös paikallisten toimintaryhmien kehittämisohjelmista myönnetään yritystukia. Tällöin hakemukset toimitetaan paikalliselle toimintaryhmälle.

Jouni Puhakka

Kesäeläimet

Kesäkuun alkupäivinä saapuivat jälleen Viivi- ja Venla-kanat sekä Veeti-kukko kesän viettoon koululle. Viime kesä olikin jo siivekkäiden neljäs kesä koulun maisemissa. Talven Viivi, Venla ja Veeti olivat viettäneet jälleen auttolaisten ja erityisesti Anna-Kaisan hellässä huomassa. Anna-Kaisan kanssa siirsimmekin kanat jälleen talviteloilta kesälaitu-
mille. Viivi-rouvalle kesäpaikkaan siirto taisi olla hieman liian rankkaa, sillä rouva nukkui pois muutama päivä siirron jälkeen. Sirpan, Outin ja Sonjan kanssa sitten hautasimme Viivin perunapellon takana olevan koivun alle. Toivottavasti kanarouva näkee kauniita unia nukkuessaan siellä koivun alla.

Hieman kanojen jälkeen saapuivat Teksa- ja Leksa-lampaat. Pojat, ja varsinkin Leksa, järjestivätkin Livokkaan sakille, asiakkaille ja erityisesti Rino-koiralle paljon ihmetystä karkaamalla joka välissä aidasta. Leksa myös osasi samaa reittiä mennä takaisin aitaan, joten emme pitäneet mitään kiirettä aidan korjauksessa, sillä Leksa ei karannut kauemmas läskimmän Teksan ollessa kiikissä aidassa. Rino-koira ihastui irti olevaan Leksaan suunnattomasti ja halusi juoksennella Leksan kanssa ympäri koulun kenttää, vaikka geeniensä perusteella Rinon olisi pitänyt ”haluta” paremminkin paimentaa Leksaa. Vietimme montaa hauskaa hetkeä katsellessa Rinon ja Leksan kirmailua peräjälkeen. Epäily oli, että kyllä se mahtoi Leksaakin kyseistä leikistä tykätä.

Syksy jälleen saapui ja lampaatkin palautettiin omistajalleen talviteloille. Venla ja Veeti pääsivät nukkumaan talveksi Viivin viereen perunamaan taakse, koivun alle. Olivat ne kyllä aika sitkeä kana ja kukko. Ei mikään ihme siis, että hieman haikealtahan se taas ensi alkuun väkisin tuntui, kun ei enää koululle tullessa kuulunutkaan lampaiden määkimistä ja kukon kiekumista.

Ensi kesää ja kesäeläimiä odotellessa,

MiPe

Metsästysseuran kuulumisia

Syksyn metsästyskausi alkaa olla lopullaan, tämän syksyinen saalis määrä ei näytä kovin suurelta, lintukanta ei ehkä ollut niin hyvä kuin viimetalven suuret teeriparvet antoivat odottaa. Metsokanta on aika hyvä kai ne onnistuivat väistelemään metsästäjät. Jäniksiä näyttää olevan kohtalaisesti metsästyshän jatkuu niiden osalta vielä helmikuun loppuun.

Kettu on päässyt lisääntymään jälki-perusteella melko paljon, joten pyyntiä on lisättävä. Ketustahan metsästysseura maksaa 15 € tapporahaa. Hirven metsästyksen merkeissä on mennyt kohtalaisesti, varsinkin alkusyksystä kylmiö oli jatkuvasti täynnä, lupia oli käytettävissä 46 kpl vassoja 23 kpl, aik. 23 kpl tätä kirjoitettaessa 2.12. on saatu 21 aikuista hirveä ja 11 vasaa. Hirviporukan osakkaita on 23, joitten kesken jako suoritetaan.

Perinteiset hirvipeijat pidettiin 2.12. Livon koululla väkeä oli saapunut paikalle yllättävän mukavasti eli yli 150 henkeä. Peijaisissa vallitsi varsin mukava tunnelma kuten aina tässä tilaisuudessa. Terttu oli toisten emäntien kanssa tehnyt taas erittäin hyvät käristykset tykötarpeineen, kiitoksia emännille vaivannäöstä. Käristys riitti hyvin ja jäi vielä huutokaupattavaksikin toistakymmentä maitopurkillista. Hinta nousi 11 - 12 €paikkeille purkki. Arpajaisissa oli vasan paisti haluttua, koska arpoja meni kiitettävästi kaupaksi.

Arpatuuria oli Kokon Jaakon vaimolla, hän voitti kaksi pääpalkintoa sekä vasan paistin että komeat hirven sarvet. Näillä arpajais- ja huutokauppatuloilla me sitten kustannamme nämä peijaat. Hirvenmetsästyshän jatkuu tänä vuonna joulukuun loppuun. Jos lumitilanne pahenee vielä jonkun verran, alkaa metsässä kulkeminen olla raskasta ja se vaikeuttaa pyyntiä. Allekirjoittanut luopuu metsästyksen johtajan tehtävistä tämän kauden jälkeen, jotta saataisiin uusia tuulia pyyntiin tulevina syksyinä, eikä kangistuttaisi kaavoihin.

Toivotan vielä kaikille oikein hyvää talven jatkoa ja Joulun odotusta

Alpo Turpeinen

Tietotekniset koulutukset kylillä saaneet hyvän vastaanoton

Toukokuussa käynnistynyt Kehittämiskeskus Pohjantähden hallinnoima **Tietoyhteiskuntavalmiudet maaseudun osaamisen kehittämisen välineenä -hanke** on saanut hyvän vastaanoton Pudasjärven sivukylillä. Pohjois-Pohjanmaan TE-keskuksen osarahoittaman hankkeen tavoitteena on lisätä tietoyhteiskunnassa tarvittavia tietoteknisiä taitoja.

Hanke järjestää maksuttomia ja kaikille avoimia tieto- ja viestintätekniiikan koulutuksia Pudasjärven alueella. Suurin osa koulutuksista järjestetään sivukylillä, mutta joitakin koulutuksia järjestetään myös Kurenalla. Hanke päättyy maaliskuun lopussa ja koulutuksia järjestetään helmikuun loppuun saakka.

Jo järjestettyjä koulutuksia ovat mm. tietokoneen ajokortin osat sekä Internetin käyttöön ja tietoturvaan liittyvät valmennukset. Myös digikameran käyttöä, skannausta, ja joulukorttien tekemistä omista digikuvista on opeteltu. Elo- syyskuun taitteessa järjestettiin digibokseihin ja laajakaistayhteyksiin liittyviä digi-tietoisuuskurssia 16 sivukylällä. Livolla on järjestetty kolmen illan mittainen tiedonhankinnan valmennus kesäkuussa ja lokakuussa oli kolme päivää kestänyt Internet ja sähköposti – koulutus.

Useimmat koulutukset sopivat aivan aloittelijoillekin. Monissa koulutuksissa on ollut mukana henkilöitä, jotka eivät ole koskaan aikaisemmin koskeneetkaan tietokoneeseen. Rajamaan asukastuvalla järjestettyyn Tietokone tutuksi -koulutukseen eivät kaikki halukkaat mahtuneet mukaan, niinpä tammikuussa järjestetään toinen samanlainen koulutus. Hanke järjestää myös kokeneemmille koneen käyttäjille sopivia koulutuksia. Joulukuun alussa oli Tehoa tekstinkäsittelyyn -koulutus, jossa opeteltiin mm. Wordin käytön niksejä ja edistyneempiä toimintoja. Ensi vuoden puolella järjestetään erityisesti opiskelijoille sopiva koulutus, jossa perehdytään tehokkaaseen tiedonhakuun ja Wordin nikseihin.

Yhdistystoimijoille suunnatussa Yhdistyksen sähköiset palvelut -valmennuksessa perehdytään yhdistyksille suunnattuihin palveluihin netissä sekä kotisivujen merkitykseen ja hankintaan. Yhdistyksille suunnattu valmennus järjestetään Livolla tammikuussa, samanlainen koulutus järjestettiin myös joulukuussa Kurenalla. Tammikuun lopussa pidetään Kurenalla yrityksille vastaavanlainen valmennus, jossa käsitellään netin palveluiden lisäksi myös sähköiseen laskutukseen liittyviä asioita. Tammikuussa jatkuvat myös Internetin palvelut -valmennukset. Valmennus kestää kaksi iltaa, ensimmäisellä kerralla tutustutaan julkishallinnon palveluihin netissä ja toisella kerralla harjoitellaan verkkopankin käyttöä.

Koulutuksista kerätyt palautteet ovat olleet erittäin positiivisia, sivukyläasukkaat ovat tyytyväisiä saadessaan omalle kylälle koulutuksia. Vastaavanlaisia koulutuksia on toivottu lisää. Erityisesti varttuneempi väestö on innostunut koulutuksista, osallistujien keski-ikä on suunnilleen 60-vuotta.

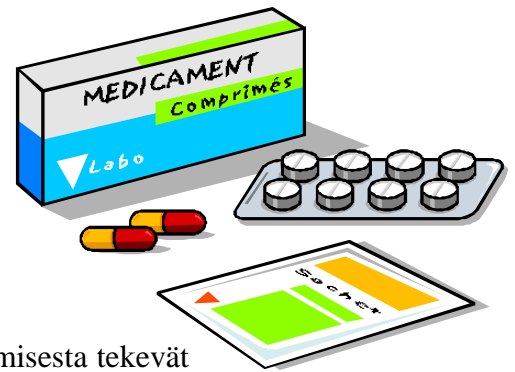
Ihan ongelmitta hankkeen toteutus ei ole edennyt. Muutama koulutus on jouduttu perumaan, koska ilmoittautumisia ei ole tullut tarpeeksi. Hankkeen lyhyt aikataulu ja sivukyläasukkaiden runsas määrä on myös ongelma - kaikkia koulutuksia ei valitettavasti voida järjestää joka kylällä. Netin käyttöön liittyvät koulutukset järjestetään pääosin koulukylillä, koska kylätaloilla ei ole laajakaistayhteyttä. Poikkeuksena on Livon kylätalo, jossa on järjestettykin muutamia netti-koulutuksia.

Hankkeesta ja sen koulutuksista saa lisätietoja Kehittämiskeskus Pohjantähdestä ja hankkeen nettisivuilta: <http://pt.pudasjarvi.fi/projektit/tvt>. Koulutuksista ilmoitetaan myös Iijokiseudussa ja kyläilmoitus-
tauluille levitetään mainoksia.

Livon koululle lääkekaappi alkuvuodesta 2008

Mikä on lääkekaappi?

Lääkekaappi on lääkelaituksen luvalla perustettu asiakkaille ilman lääkemääräystä luovutettavien lääkkeiden myyntiin tarkoitettu toimipiste.

Lääkekaapin perustaminen

Lääkekaapin voi perustaa apteekkari. Aloitteen lääkekaapin perustamisesta tekevät usein paikalliset asukkaat. Alueelta tulee olla pitkä matka (useita kymmeniä kilometrejä) lähimpään apteekkiin. Muu syy voi olla vain 1-2 päivittäistä vuoroa julkisella liikenteellä.

Lääkekaapin toiminta on luvanvaraista. Lääkekaappilupaa anotaan lääkelaitukselta vapaamuotoisella kirjallisella hakemuksella. Luvan saaminen kestää useita kuukausia, Livon tapauksessa runsaan vuoden.

Lääkekaappi on apteekin omistuksessa oleva apteekin tarjoama palvelumuoto hankalien tai pitkien kulkuyhteyksien päässä olevien alueiden asukkaille.

Lääkekaapin toiminta

Apteekkari vastaa lääkekaapista ja sen toiminnasta. Lääkekaapilla on oltava nimetty hoitaja, joka hoitaa lääkekaappia ja myy sen valikoimaan kuuluvia itsehoitoon tarkoitettuja lääkkeitä apteekkarin antamien ohjeiden mukaisesti.

Apteekkari tekee kirjallisen sopimuksen, tässä tapauksessa Livokas ry:n kanssa, joka nimeää hoitajan, joka vuorostaan allekirjoittaa suostumuksensa lääkekaapin hoitajaksi. Lääkekaapin hoitajalla on vaitiolovelvollisuus ja hänet perehdytetään tehtävään huolellisesti.

Lääkekaapin valikoima

Asiakkaiden nähtävillä on luettelo lääkekaapin lääkevalikoimasta ja lääkkeiden käyttötarkoituksesta. Lääkevalikoima rajataan melko suppeaksi. Lääkekaapin ei ole tarkoitus olla apteekki, vaan lääkekaappijärjestelmän tarkoituksena on turvata tilapäistä lääkkeiden saantia haja-asutusalueen väestölle. Lääkekaapissa pidetään yleensä myynnissä valmisteiden pienimpiä pakkauskokoja. Myös käypä-hoito suositukset on otettava huomioon. Ibuprofeen-, parasetamoli- ja setiritsiinilääkevalmisteiden myyntirajoitukset on pidettävä mielessä eli lääkekaapista voidaan myydä vain yksi pakkaus näitä valmisteita kerralla.

Asiakkaiden esittämät lääkkeiden käyttöön liittyvät kysymykset ohjataan apteekkiin vastattavaksi. Apteekin farmaseuttiseen henkilökuntaan kuuluva voi joskus apteekin mahdollisuuksien ja resurssien mukaan olla tavattavissa lääkekaapilla ennalta sovittuna aikana ja vastata asiakkaiden lääkkeitä ja niiden käyttöä koskeviin kysymyksiin.

Anja Salminen
apteekkari

Hankerintamalta

Koulun investointihankkeen loppumaksatushakemus on jätetty syyskuun lopulla. Hankkeessa suunnitellut toimenpiteet saatiin siis tehtyä aikataulussa, ja nyt vain odotamme tänä vuonna syntyneiden kustannusten maksatusta. Toivotaan, että TE-keskus ehtii maksaa loputkin avustukset yhdistykselle tämän vuoden puolella.

* * *

Välittäjäorganisaatio Lapin Nuorisoseurojen Liitto ry:stä on oltu yhteydessä Livokas ry:hyn. Mehän olemme olleet kahdella hankekierroksella mukana heidän hankkeissaan mm. kotiavun ja kirjaston, kirpputorin ja suoramyynnin perustavissa osaprojekteissa. Ensi vuonna on alkamassa **Kulttuurikämpä – hanke**, johon he haluavat meidät mukaan.

Kuvassa Välittäjäorganisaation ja Lapin TE-keskuksen väkeä, kun aikoinaan vierailivat Livon koululla Alpon ja Vesan toimiessa isäntinä.

Hankkeen sisältöön on vielä mahdollisuus vaikuttaa. Lopulliset sitoumukset pitää antaa tammikuun 2008 puoliväliin mennessä. Olisiko kiinnostusta sellaiseen, että järjestettäisiin lukupiirejä kirjastossa? Jokainen vuorollaan esittelisi kirjastosta lukemansa kirjan, ja samalla voisi pohtia elämää yleensäkin. Koulun seinäpintoja voitaisiin käyttää paikallisen taiteen esilletuomiseen. Seinillä voisi olla jatkuvasti vaihtuva myyntinäyttely. Videoiltoja kylällä aiemmin tapahtuneista tapahtumista voitaisiin järjestää, samoin musiikki-illoja paikallisilla voimin. Miten muuten koulusta tehtäisiin kulttuurikämpä pari vuodeksi eteenpäin? Kertokaa ajatuksistanne rohkeasti Livokkaan hallituksen jäsenille.

* * *

Yhdistyksillä on ensi keväänä mahdollisuus hakea tukea **perinnemaisemien ylläpitoon**. Tuki on sama, mitä viljelijät ovat saaneet, jos ovat ylläpitäneet perinnebiotooppeja. Nyt muidenkin kuin maanviljelijöiden mailla olevat vanhat laidunmaat on mahdollista saada tuen piiriin, jos yhdistys vuokraa maat viideksi tai kymmeneksi vuodeksi ja huolehtii maiseman ylläpidosta joko laiduntamalla mailla eläimiä tai pitämällä ne avoimina raivaamalla. Yhdistys saa sitä varten tuen ja vastaa joko talkoilla tai palkkatyönä alueiden ylläpidosta.

Mikäli olet kiinnostunut tässä tarkoituksessa vuokraamaan vanhoja, ehkä jo huonoonkin kuntoon päässeitä laidunalueita Livokkalle, ota yhteyttä Livokkaan hallituksen jäseniin.

Anni-Inkeri

Tunnelmia syksyn hirvijahdin alkamisesta

Syyskuun viimeisen viikon lopun sää oli kaunis, aurinkoinen, myöhäis- syksyn tuntua kuitenkin ilmassa, aamu-auringon kajo heijastui metsän takaa. Aamun hämyssä alkoi pikkuhiljaa syntyä liikettä hirvikodan läheisyydessä, savu nousi jo kodan piipusta, joku aamuvirkku oli jo ennättänyt syyttää valkean ja laittaa nokipannun tulelle.

Kohta oli tupa täysi, ei yhtään istuin paikkaa vapaana, kova pulina siinä kävi, kun kerrottiin kuulumisia. Monet kaverit eivät ole nähneet toisiaan sitten viime syksyn hirvijahdin jälkeen En muista, kuka kertoi parhaan vitsin, mutta monenlaista juttua siinä aamun kuluessa ehti kuulla. Yleinen mielipide oli, että hirviä ei ole. Kukaan ei ollut nähnyt, eikä kuullut, ettäkö niitä sellaisiakin elukoita on jossakin. Ja sitten kun pomomme löi madonluvat pöytään, meni porukka hiljaiseksi - 23 + 23, - puolet vassoja, oho!! Mistä noin paljon hirviä löydämme, suururakka oli alkamassa aamun tunteina. Kahvia siinä hörppiessämme pomo tarkasti asemiesten luvat, että ne ovat direktiivin mukaiset. Samalla tutkittiin kartta, missä ensimmäinen ajo tehtäisiin. Nyt, kun seura oli saanut uusia maa-alueita käyttöönsä, päätettiin metsästys aloittaa uusilta alueilta.

Tulevia hirvenmetsästäjiä

Kun on yli 30 syksyä ollut mukana näissä jahti hommissa, niin ei se enää herätä kovin suuria intohimoja, vuosikymmeniä sitten oltiin sydämellä ja järjellä mukana. Nyt on vain, kun ei voi poiskaan olla, jokin sinne vetää, vuodesta toiseen. Sosiaalinen ja porukkahenki on erittäin mallikasta, ei ole tarvinnut asioita käsitellä raastuvassa. Aamu tuntui vielä kolealta, kun lähdettiin ajelemaan kohti Reputuksen tonttia. Oli ensimmäinen kerta, kun jalkauduttiin näille nurkille, näin jahtimielessä. Reput ja ase selkään ja passipaikkoja katsomaan. Siinä kävellessä kuultiin Vastasuon suunnasta isomman asean laukuksia, ei kait, pojat olleet jo pahanteossa. Passipaikat löytyi ja hyvät, näiltä paikoilta on sitten myöhemmin

ammuttu monta hirveä. Nyt eka ajo oli tulokseton, mutta sitten, kun keräännuttiin tien varteen hevosten puskaradio kertoi, että olivat pojat tappaneet sarvipään. Että siitä se sitten uurastus ja prosenttien lasku alkoi.

Jahtiterveisin Upi

Joulutervehdyksiä

*Hyvää Joulua ja
siunattua Uutta Vuotta kaikille
Liisa ja Pentti Aho*

Kalastuskunnan vuosi 2007

Vaikka tätä päättymässä olevaa vuotta onkin vielä kokonainen kuukausi jäljellä, on aika tehdä pientä yhteenvetoa kuluneen vuoden asioita kalamiestenkin näkövinkkelistä. Kalastuspuolella lähes kaikki toiminta tapahtuu kesän aikana, toukokuulta syys- kuun alkuun. Ainoa taviaikaan sijoittuva tapahtuma on jo perinteeksi muodostunut pilkkikilpailu, jonka isännöityä hoitaa Metsästysseura. Tänä vuonna pilkkijöiden määrää karsi jonkin verran kilpailupäiväsi sattunut pakkassää purevine viimoinen.

Yleisöä se veti aivan kohtalaisesti (sisätiloihin, ei avantojen ääreen) ja pilkkijät saivat saalistakin ihan kohtuullisesti, ainakin sen verran, että puntarin mukaan voitiin palkinnot jakaa, ettei mennyt ihan arpajaisiksi.

Kesäpilkintäviikon kylkiäisenä saatu Livon onkikilpailu on saavuttamassa onkijoiden suosion, mutta ei vedä paikalle mitenkään erikoisemmin yleisöä. Kaipaisi varmaan jotain lisämausteita nokipannukahvin ja makkaranpaiston lisukkeiksi. Kilpailijoissa oli useita edellisvuodelta tuttuja ja useimmat lupasivat tulla taas ensi kesänä uudestaan. Ainakin ne Inarilaiset, jotka valitsivat palkintopöydästä Livon kalastuskunnan lahjoittamat kalastusluvut (niin miesten kuin naisten sarjassa). Aikoivat pilkkiviikon luppopäivinä tulla Livojoen koskille kokeilemaan täkäläisiä harrivesiä.

Matala kevättulva ennakoi huonoja haukisaaliita. Toisin kuitenkin kävi. Haukikanta on edelleen runsastunut joessa ja ainakin Mutkavaunusta ja Karsikkoperästä saivat hyviä saaliita. Kokonlahdestakin sain yhden kunnan jänkäkoiran, 6,2 kiloisen haukimamman. Lahnankutuajaksi väljykset täytyi kätkeä visusti aitan seinälle. Lahna on todella valtaamassa elintilan muilta eväkkäiltä.

Syyspyynnissä hauki liikkui huonommin. Vain muutamina vuorokausina sain joitakin ihan hyvän kokoisia haukia, mateita sen sijaan useitakin yössä. Pyyntiä vaikeutti huomattavasti Haapakaarten kosteen pohjan hukkupuut ja lieot. Revin monta verkkoa käyttökelvottomaksi pohjaliekoihin.

Kesän lupamyynti oli vähän edellisvuoden tason alapuolella. Lopullista yhteenvetoa en vielä pysty tekemään, kun parilta lupamyymyjältä on lupatulot vielä tilittämättä. Kioskin luvanmyynti ylsi aivan lähelle edellisvuotta ja onkin korvaamattoman tärkeä myyntipiste. Toivottavasti luvanostajat käyttävät muitakin kioskin palveluja hyväkseen, että hyöty luvanmyynnistä olisi molemmin puolta.

Rahallisesti vuosi tulee olemaan ennätyshyvä, sillä valituskierteen vuoksi maatalous- ministeriössä jäädytettynä olevia kalastuskorttipalautuksia ja läänikohtaisten viehekorttien palautuksia (omistajakorvauksia) on tälle vuodelle alkanut purkautua.

Kalastusalue on tälle vuodelle tulouttanut meille korvauksia yhteensä 413 euroa, joten vuoden lopussa tilinpäätöstä tehdessä taitaa viivan alle jäädä plussamerkkistä karkeasti arvioiden 900 euron verran. Verottaja pääsee taas osille ja toivoisinkin, että joskus huhtikuulla, kun kalastuskunnan vuosikokous pidetään, kyläläiset ja miksei myöskin mökkiläiset, olisitte runsaslukuisesti paikalla päättämässä, miten ylijäämät tulevina vuosina käytetään kalaveden hyväksi. Kalastuslain kirjaimen mukaisesti kalastuskunnan (osakaskunnan) tarkoitus ei ole tuottaa voittoa, vaan ylijäämä tulisi käyttää kalaveden hoitamiseen.

Viime kevättalvella, kun hoitokunta kokouksessaan käsitteli edellisvuoden tilinpäätöstä ja piti tehdä yleiselle kokoukselle ehdotus ylijäämän käytöstä, joku hoitokunnan jäsen ehdotti, että hoitokunnan jäsenet tekevät ”opintoretken” Kiannan kuohuihin. Tulkaapa joukolla vahtimaan, ettei sellaista päätöstä pääse ihan vahingossa syntymään. Näinhän voi käydä, kun yleiseen kokoukseen ei tule, kuin korkeintaan yksi hoitokuntaan kuulunut osakas, joka saa yksin päättää vastuuvapauden myöntämisestä.

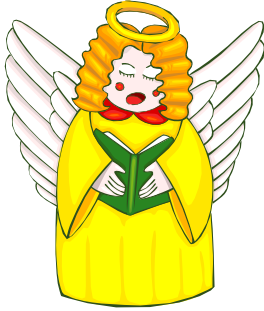
Kalastusalueen kokous on 10. päivä joulukuuta, pitää mennä taas kuulolle, mitä muuta tärkeää siellä päätetään, kun aiotaan lohi palauttaa Iijokeen (ja samalla myöskin Livojokeen).

Kalastusterveisin ja Hyvän Joulun toivotuksin,

N. K.

Joulutervehdyksiä

*Lämmintä joulumieltä
ja Hyvää Utta Vuotta
Ulla ja Heikki Salmela perh.*

*Hyvää ja Rauhallista Joulua
sekä
Onnellista Utta Vuotta Kaikille!
t Jarmo ja Kaisa Puhakka perh.*

*"Oi joulun lapsi pieni,
lahjoista ihanin,
johdata mainen tieni
sun luokses kotihin."*

*Rauhallista jouluaikaa
ja onnellista vuotta 2008
kaikille livolaisille!*

Anni-Inkeri, Matti ja Tuomas

*Hauskaa Joulua
Jorma Niemi ja Orvokki Leinonen*

*Hyvää Joulua
ja Onnellista Utta Vuotta 2008
Terttu ja Teuvo Törmänen*

Kertomus-matkamuistelu

-Ja luostarin kellot ne soivat...

Oli 5. päivä elokuuta, armonvuonna 2007.

Kuusamon kansanopiston pihalle oli kokoontunut rahvasta kantamusten kera. Väki oli lähdössä Vianaan, päämääränä Vienenmeri eli Valkeameri ja siellä Solovetskin luostarisaaari.

40 reipasta matkajaa, jotka olivat saapuneet anivarhain Kuusamoon eri puolelta suomea, kapusivat Matin linja-autoon. Kuusamon kansanopisto oli matkan järjestäjä ja johtajana opiston rehtori Jouni Alavuotunki.

Klo 7 alkoi matka kohti Venäjää, Suoperän rajanylityspaikkaa. Rajalle oli matkaa n. 50 km. Rajan läheisyydessä hiipi tavanmukainen jännitys takaraivoon. Kymmeniä kertoja olen tuon rajan ylittänyt ja aina se vaan jännittää, vaikka ei siellä kummoisia ole koskaan tapahtunut! Mikä lie?! Rajalla katsastettiin auto pohjia myöten. Luvatonta ei ilmeisesti löytynyt, koska pian päästiin matkaa jatkamaan kohti Pääjärveä.

Huono ”keli” oli, kuin olisi täryjyrä edellä kulkenut! Pääjärvelle on rajalta 60 km metsäistä taivalta. Ohitimme Juvannon kylän, jossa ei ole toistaiseksi vakituista asutusta. Suvannosta lähtee tie Pistojärvelle, siellä on muutamia savuja ja kesämökkejä mm. suomalaisilla! Suvannosta seuraava kylä on Tuhka! Muutamia autoja tuli vastaan, rahvasta ei näkynyt teiden varsilla. Rauhallista oli liikenne sillä tieosuudella. Pääjärvellä pysähdyimme n. ½ t. Sai syödä eväitään ja piipahtaa kaupassa täydentämässä muonavarastoaan. Pääjärven alueella on noin 3500 asukasta. Täältä matka jatkui Kiestingin ja Louhen suuntaan. Ohitimme Sohjana-joen, Kokkosalmen.

Matkamme johtaja Jouni Alavuotunki kertoili näiden alueiden sotahistoriaa vuosilta 1940- 44. Paljon suomenpoikia kaatui siinä sodassa. Kiestinki on myös tuttu nimi sota-ajalta – sotänäyttämönä! Kiestingin kuolemankukkulalla 3. - 5.8.1941 kuoli kolmen päivän aikana 30 pudasjärvistä nuorukaista! Sodissa kaatuivat silloin sotilaat. Tänä päivänä sodissa kuolevat siviilit, naiset ja lapset. Kiestinki on varmaan nähnyt joskus parempiakin päiviä, mutta nyt näyttivät paikat pahasti ränsistyneiltä ja väki muuttaa työn perässä muualle.

Aikamme huonoja sorateitä keikutellen – saavuimme Pietari-Muurmanskin tielle ja vihdoin pikitietä eteläänpäin. Suunnitelmissa oli, että käytäis Viana Kemissä, mikä sijaitsee Vienenmeren rannalla. Päivä alkoi olla jo pitkällä, joten emme ehtineet.

Ajelimme kohti yöpymispaikkaamme eli Belomorskin kaupunkia ja siellä hotelli Gandvikis eli Belomorskia! Belomorsk eli Sorokka (=suisto) satamakaupunki. Hotellilla meitä oli vastassa opas - samalla tulkki. Hotelli oli vasta peruskorjattu (vähän vielä kesken), siisti hotelli, ”neljän tähden”, kertoi opas. Saatamme huoneet – pääsimme syömään. Olihan tuo nälkä jo tullutkin, joten ruoka maistui! Taloksi vaan ja nukkumaan!

Nukuttuamme yö hyvässä vuoteessa, olivat pitkän linja-automatkan rasitukset ”tiessään”, aamulla jaksoi katsella vähän ympärillekin. Hotelli sijaitsi lahden rannalla. Pikkukauppojakin löytyi heti. Vettä piti heti ostaa, sillä paikallista vettä ei saanut juoda. Helle helli meitä, mutta se tiesi myös että nestettä pitää saada, aamiaisella (klo 7(6)-8). Porukka virkeänä kapusi taas bussiin ja matka kohti määränpäättä, -salovetskiä alkoi.

Linja-auto vei meidät laivasatamaan, josta matka jatkui kantosiipialuksella kohti luostarisaarta. Belomorski on Vienanmeren satamakaupunki. Asukkaita n. 17000. Saha- ja kalanjalostusteollisuutta. Belomorskin yhteydessä on mainittava Stalinin kanava (227 km), mikä yhdistää Vienanmeren ja Äänisen. Tätä kanavaa rakennettiin 20 kk 1931 -33, -vankityönä! Rakennustyössä oli satojatuhansia vankeja. Työvälineenä lapio ja kottikärryt. Vangeista kuoli runsaat 200 000 eli n.700 vankia päivässä kanavan rakennustyöaikana! Kanavassa on 19- sulkua, ja siltä viimeiseltä (19) sululta lähti meidän laivamme merelle.

Vienanmerellä, n 1½ tunnin ajomatkan päässä sijaitsee Solovetski, Valkeanmeren pyhäkaupunki. Perimätiedon mukaan luostarin perustivat munkit Saauati, Herman ja Sosima-Valamosta. He olivat tulleet viettämään saarelle erakkoelämää. Saauati näki siellä taivaallisen näyn, jossa kaunis valkea kirkko näkyi pilvissä. He pitivät sitä Jumalisenä merkinä, että paikalle piti rakennettaman Luostari! Perustamisvuosi oli 1429, 1500-1700 luku oli luostarin kukoistusaikaa! Luostarista tuli hengellisen ja taloudellisen elämän keskus Venäjällä ja se tunnettiin Pyhänä kaupunkina. Historian kulussa on luostarilla ollut useita vihollisia – milloin miltäkin suunnalta. Luostari ei aina ole ollut myöskään ”Paratiisi”! Jo 1800 – 1900 – luvulla luostarin muurien sisällä oli pidetty Keisarillisen Venäjän poliittisia vankeja. Lokakuun vallankumous, 1917, oli luostarille kuolinisku! Luostarin kammiot täyttyivät uusista tulokkaista ”Neuvostoyhteiskunnan vihollisista”

Tuhansia ja taas tuhansia poliittisia vankeja (sivistyneistöjä) vietiin saarelle rangaistussiirtolaan. Tuhansia kuoli, jäi sille tielle! Saari on täynnä hautoja! Perestroikan, - 1990, jälkeen on luostarin toimintaa alettu elvyttää, kirkkoja restauroidaan ym. tiloja. Nykyisen luostarirakennuksen vanhimmat säilyneet osat ovat 1500 – luvulla rakennetut 6 – 8m paksuiset muurit, joissa on 8 – tornia.

Kokonaisuuteen kuuluu valkeat kirkot, munkkien asunnot (3 – kerroksinen rakennus), talousrakennukset. Kultaisia kupoleita ei ole, mutta mustien kupolien päällä loistavat kultaiset ristit!

Tämänpäivän luostarilla näyttää olevan työn hyörintä! On kuljiaa moneen lähtöön! Turisteja, pyhiinvaeltajia ja satoja nuoria talkoolaisia ympäri Venäjää ja eteläeurooppaa, jotka saavat työtä vastaan asunnon ja ruuan (miten lienee hiljentymiseen rauhaa). Paljon on saatu paikkoja kunnostettua, mutta paljon on vielä työtä. Vuoteen 2014 pitäisi kaiken olla valmista. Mahtava kompleks. Osa luostarin rakennuksista on museoviraston hallussa ja Venäjän hallituksen, valtiovallan suojeluksessa. Munkkeja luostarissa on nyt 90 ja keski-ikä n. 30v. aika nuoria!

Muistakaa naiset, jos aiotte käydä luostarin muurien sisälle, ottaa mukaan hame ja huivi. Hame on kuullut naisille kautta aikojen ja naisen hiukset ovat täynnänsä syntiä, joten ne pitää huivilla peittää, kertoili oppaamme!

Solovetskin saari on n. 25 km pitkä ja n. 2.5 km leveä. Saariryhmään kuuluu 6 suurta saarta ja asukkaita tällä alueella noin 800, kesäisin enemmän. Saarella on 500 järveä ja yksi järvi, Pyhäjärvi on aivan luostarin vieressä. Helle kun oli, niin perheitä näkyi rannalla aurinkoa ottamassa ja uimassa. Saaren järviä on paljon yhdistetty kanavilla, munkkien työtä, ja siksipä saarella hyvä kanootti ja veneilyreitit järvilta toisille. Kanootteja, veneitä voi vuokrata tai lähteä ohjatulle kanavaristeilylle.

Solovetskin saarella on myös kasvitieteellinen puutarha jossa on runsaat 500 eri kasvilajia. Kävimme katsomassa merenrannalla n. 3000?v. vanhoja labyritteja oppaan kertoman mukaan niitä olisi rannoilla useitakin.

Saarella on hotelli turisteille viivähtää paikalla pitempäänkin. Me teimme saarelle vain päivämatkan, mutta paljon ehti nähdä ja kokea. Meillä oli hyvä opas! Ruoka ja ruokapaikka oli hyvä maittavaa kalaa ja peruna muusia söimme! Kauppoihin ehdimme myös tutustua myös ja panna kortteja postiin.

Illansuussa lähdimme paluumatkalle! Oli valkea meri nimensä väarti. Aivan tyven ja valkea usva leijaili metrin korkeudella. Aurinko kuului valkeuden läpi, kuin kuunmaisena! Puuttuivat vain valkovalaat, joita jotkut menomatalla onnistuivat näkemään.

Kello oli jo 20, kun saavuimme perille majapaikkaan. Päivällinen odotti. Ruoka aina maistuu. Ohjelmaa oli vielä tarjolla sille illalle. Lähdimme katsomaan kalliomaalauksia parinkymmenen kilometrin päähän! Maalaukset oli löydetty 1963 kuivuneesta jokiuomasta. Hyvännäköisiä kallioita, joissa useita n. 5000 – 6000 vuotta vanhoja maalauksia – sen aikaisten ihmisten elämästä kertovia! Mielenkiintoisia!! Paluumatkamme kohti Suomea, kotia – lähdimme kolmantena päivänä eli 7.8. klo 7. Matkasimme taas Muurmanskin tietä, mutta Kemin seudulla lähdimme ajamaan Kemijokivartta kohti Kepaa ja siitä 50 km

päässä on Uhtua eli Kalesls. Pysähdytty ei ennen Uhtuaa muuta, kuin pissapysähdykset. No – tie oli parempi ja nopeampi. 1½ tunnin ajan saimme shoppailla Uhtualla ja matka jatkui taas Pääjärven kautta Suoperän raja-asemalle – Kuusamoon ja kotiin!! Hieno kokemus!! Liian vähän aikaa!

Maikki (myös kuvat)

Rauhanyhdistyksen kuulumisia

Lokakuuisena perjantai-iltana saimme kutsun Pöhlään, jonne Anni ja Annikki olivat järjestäneet seurat. Siellä puheen piti Perttu Kyllönen.

Livon koululla pidettiin lähetysseurat marraskuun 22. päivänä ja seurapuhujina olivat Alpo Isotalus Tornioista ja Antti Lukkarila Keminmaasta.

Joulujuhlaa vietimme yhdessä Yli-Livolaisten kansa Livon koululla. Reippaat pyhäkoululaiset esittivät joulukuvaelman. Lauloimme joululauluja ja juhlan päätteeksi Luokkasen Timo piti seurapuheen. Vielä ehdimme ennen joulua pitää myyjäiset perjantaina 14.12.

Toinen koulupäivä

Muutama vuosi sitten muistelin ensimmäistä koulupäivääni tämän lehden sivuilla, opinahjoni alkoi 26. elokuuta 1942. Koska on jälleen 26. elokuuta, muutamia vuosikymmeniä myöhemmin, kaivelen muistilokeroista tapahtumia ala-koulun ensimmäiseltä luokalta. Seuravana päivänä koulu avattiin klo 9.00. Kiltisti vastattiin, kun opettaja toivotti hyvät huomenet. Jonossa mentiin sisälle, jokainen oman pulpettinsa kohdalle, kaksitoista tulevaisuuden toivoa seisojia pulpettiansa vieressä. Istua ei saanut, ennen kuin opettaja antoi luvan. Istumajärjestys pulpetteihin tehtiin ensimmäisenä koulupäivänä. Käkelän Matti tuli oikealle puolelleni pulpettiin, onneksi, tytön kanssa istuminen olisi tuntunut rangaistukselta.

Koulupäivä aloitettiin aina aamuhartaudella, sen jälkeen alkoi varsinainen koulutyö. Alkajaisiksi saimme pienen sievän aapisen, sellainen kuvakirja, erittäin tehokas lukuopetusta varten. Sitten kynä, vihko ja pyyhekumi, näillä työkaluilla lähdimme tulevaisuutta tekemään. Suurin osa meistä tunsikin aakkoset ja numerot, mutta lukeminen ja kirjoittaminen, oli aivan toinen juttu. Yksi meistä oli oppinut lukemisen jalon taidon, Alavainion Lea, oli oppinut tämän taidon. Me toiset olimme vihreänä kateudesta, kun Lea luki kirjasta tekstiä. Mutta ei opettaja antanut Lealle mitään erivapauksia, vaan ta – vaa – maan- piti hänenkin opetella, se hiukan lievensi kateutta.

Paljon ennen joulujuhlia, suurin osa oppi lukutaidon, myös Mutka-Paavo, vaikka hän tuli kouluun muutamia viikkoja myöhemmin. Syytä tähän, hänen poissaoloon en muista, eikä se varmaan niin tärkeää olekaan. Koska Paavo oli vasenkätinen, tahtoi kirjaimet nuhraantua sitä mukaa, kun niitä sai paperille piirrettyä. Mutta ahkeruus tuottaa tulosta, hänestä kehittyi luokkamme paras kirjoittaja ja käten taitaja. Käkelän Matti löysi ensimmäisenä, avaimen kirjainten ja tavujen maailmaan. Me muut kohta perässä, aikansa kun jankutetaan, sovitellaan tavuja sanoiksi, niin kyllä se aukeaa. Oli se silloin ihmejuttu, hei, minähän osaan lukea ja vielä ymmärränkin tekstiä mitä luen. Paljon siinä kului opettajalta liitua, kun hän kirjoitti ja piirsi taululle erittäin paljon.

Opettajamme oli erittäin hyvä piirtämään, ainakin meidän mielestä, mieleen tulee Kylli-Täti lasten televisio-ohjelmista. Hän kertoi ja piirsi samalla aiheesta taululle, se oli silloin tehokas tapa opettaa. Piirileikkiä harrastettiin paljon, me pojatkin olimme innolla mukana. Ensimmäinen piirileikki, minkä opettelimme, oli, ”kengän kannat, kop - kop – kop”, toinen leikki oli ”syksy jo saa harmaa on maa”. Paljon oli muitakin, mutta nämä kaksi on jäänyt kuitenkin mieleen pyörimään, vuosikymmenien ajaksi.

Olen miettinyt sitä, kun lapsena oltiin innolla mukana kaikissa leikeissä, niin muutaman vuoden kuluttua meistä tulee sellaisia jöröjukkia, ettei mikään käy, missä on syy tällaiseen käytökseen. Silloin oli sota-aika, kaikki mikä oli myytävänä, vaati ostokortin, kortti-aika, kaikesta oli pulaa, ei saanut kunnon kouluvaatteita, vanhoista vaatteista ommeltiin asusteita. Jos joskus sai uudet nahkakengät jalkaansa, oli siitä ikionnellinen. Kyllä se oli ankeaa aikaa, moneen perheeseen tuli suruviestiä rintamalta, kun vanhempi veljistä tai isä sai surmansa. Koitti viimein päivä jolloin koululla vietettiin kuusijuhlaa, osa kai meistä uskoi vielä joulupukkiin, tonttuja kyllä on. Ensimmäiset todistukset saatiin ja lukuvuosi puolivälissä, joululoma ja pitkä talvi edessä.

Muistoja opinahjon alkutaipaleelta,

Upi

Syysretkellä vauvasta vaariin!

Perinteisen pohjoiseen suuntautuvan ruskaretken asemasta kuluvana syksynä lähdimme syyskuun puolivälissä tutustumaan Karjalan kauniisiin maisemiin. Retkellä oli sekä vauva- että vaari-ikäisiä osanottajia. Livon maa- ja kotitalousnaisia oli myös mukana.

Ensimmäisen päivän päämääränä oli Koli jonne saavuimme iltapäivällä, Kolin seutuhan on vuoden 2007 matkailukohde. Tutustuimme Luontokeskus-Ukkoon, ihmettelimme rinteessä edestakaisin kiskoilla kulkevaa kalettua Kabiini-hissiä, retkeilypolkuja oli joka puolella kulkijan kunnan ja mieltymyksen mukaan. Löytyy historiallisia- ja kulttuurikohteita. Näky Kolilta Pieliselle on aivan, uskomattoman kaunis, suotta ei seutua sanota Suomen kansallismaisemiin kuuluvaksi.

Hyvin levätyn yön jälkeen matka jatkui kohti Joensuuta jossa katelimme toria ja kauppoja. Seuraava kohteemme olikin sitten Ilomantsi jossa aluksi tutustuimme ”Sadan enkelin” kirkkoon seurakunnan lehtorin opastuksella, kirkon sisälle oli maalattu enkelin kuvia joka puolelle. Kirkossa käynnin jälkeen majoitumme Kuntokeskus Pääskynpesään joka piti meitä suojissaan kaksi yötä. Pääskynpesä sijaitsee hienolla paikalla Ilomantsi-järven rannalla. Talonväki toivotti meidät tervetulleeksi selostamalla mitä toimintoja talo tarjoaa, olo tuli ihan kotoiseksi tämän jälkeen. Ruokailun jälkeen lähdimme sopimuksen mukaan tutustumaan Pogostan käsityö- ja lahjapuotiin. Kuinka ollakaan omistajaa ei löytynyt mistään?!?! Ei hätää, illalla oli talon puolesta järjestetty lauluilta jota veti paikallinen musikanntti, lauloimme joukolla oikein komeasti.

Kolmas retkipäivä kuluikin Ilomantsiin tutustumisessa. Aluksi kävimme Suomen suurimmassa ortodoksisessa kirkossa. Kirkon esittelijänä toimi nuori, syntyperältään kreikkalainen pappi. Hänellä oli suomalainen vaimo, papit saavat mennä naimisiin, piispat eivät. Retkeläiset kyselivät innokkaasti ortodoksisuuteen liittyviä asioita.

Kirkon jälkeen matka jatkui Parppeinvaaralle Runonlaulajan Pirttiin, siellä meitä odotti neitonen kanteleineen. Kuulimme helisevän soitannan välissä tarinoita karjalaisesta perinteestä, kävimme Matelin lauluaistoissa ja pienessä tsasounassa. Vaaralla käynnin jälkeen olikin jo aika tutustua karjalaisiin käsityöihin ja ostella kotiinviemisiä.

Iltapäivällä nautittiin karjalaisen pitopöydän antimista piirakoineen. Lauantai-iltaa vietimme tulilla kodassa, laulelimme, joimme nuotiokahvit ja kuuntelimme runonlausuntaa Makkarat eivät kyllä enää maistuneet runsaan ruokapöydän takia.

Sunnuntai eli viimeinen retkipäivä valkeni kauniina. Paluumatka tehtiin Pielisen itäpuolen kautta. Eräs retkien mukavimpia kohteita ovat maatilamatkailutilat, tällöin päästään kosketuksiin paikallisiin ihmisiin. Sunnuntain aamupäiväkahvit juotiinkin sitten Enon Uimaharjulla jonka isäntäväki oli satsannut paljon maatilamatkailuun, piha ja talo oli todella hyvin hoidettu ja viihtyisä, tilalla olisi kulunut aikaa enemmänkin mutta matkaa täytyi jatkaa kohti Kainuuta ja Kuhmoa jossa kohteena oli Kuhmo-talo, talo kauniilla paikalla järven tuntumassa. Meitä odotti juhlavasti ruusujen kera katettu ruokapöytä ystävällisine emäntineen. Ruoan jälkeen istahdimme salissa, jossa saimme kuulla talon historiaa, ostettuinen tuolipaikkoineen sekä talon käyttöä. Kuhmon jälkeen suuntasimme kohti Pudasjärveä ajomatalla tarkistettiin vielä kuka oli paluumatkalla havannoinut oman nimensä alkukirjaimella alkavia asioita ja esineitä eniten, voittajat palkittiin asianmukaisin seremonioin. Autossa suunniteltiin seuraavaa retkeä Kivitippuun, joka on kylpylä Lappajärvellä, aika sinne on varattu 13. - 18.4. ensi vuonna. Loma kuuluu ns. tuettuihin lomiin.

Tervetuloa mukaan uudet ja entiset retkeläiset!

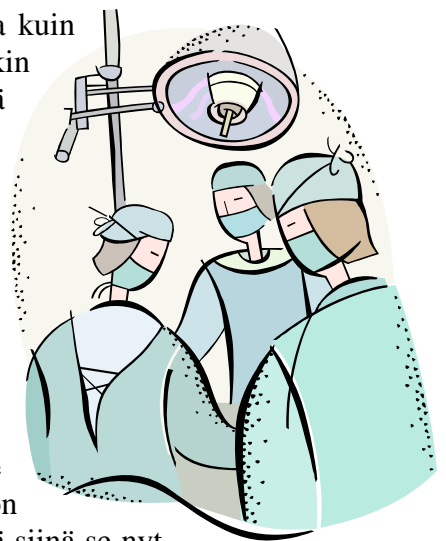
Terveisin,

Ritva Ronkainen

Kaksikymmentä vuotta sitten. Mitä siitä ajattelen tänä päivänä

Kenenkään ihmisen elämä ei ole pelkkää tasamaata, vaan matkan varrelle mahtuu niin myötä- kuin myös vastamäkiä. Olen joskus ajatellut yrittää tehdä listaa eletyn elämäni kirkkaimmista tähtihetkistä, mutta sen listan tekemisen aika ei tunnu vielä olevan ajankohtainen. Yksi lokakuinen lauantaiaamu hirvikodalla sai minut miettimään ”syntyjä syviä”, eli palautti mieleeni muistoja kahden vuosikymmenen takaa. Kävi nimittäin näin: Oli lauantaiaamu, lokakuun kuudes päivä. Istuimme hirvikodalla ja nokipannu oli höystetty ja laarattu kun jahtivouti saapui paikalle. Kun kuuli, että kahvi on keitetty, sanoi että ”eiku kahville, ja on täällä taas tätä juustovahi.” Nosti samalla kannellisessa muovitonkassa hiiriltä piilossa olleen korppupussin pöydälle. Sanoin siihen, että oishan se juustokahvin paikka, kun sattuu olemaan minun kaksikymmenvuotispäiväkin. Pojat kovasti ihmettelemään, että kuin se nyt vasta kaksikymmenvuotispäivä. Selitin, että juuri tänään on tasan kaksikymmentä vuotta siitä, kun olin OYKS:ssa leikkaussalissa, sydän pysäytettynä, rintalasta halkisahattuna ja auki levitettyinä, niin kuin virsikirja. No, leikki leikkinä, vakavasta asiastahan tässä on kysymys. Pojat tietysti kovasti ihmettelivät että voiko siitä olla jo niin kauan, ja paljonhan sinä saitkin jatkoaikaa elämällesi.

Hirvipassissa istuessa on aikaa antaa ajatuksen harhailta niin olevissa kuin tulevissakin, mutta tuo aamullinen keskustelumme sai minut pitkin päivää mietiskelemään menneitä, jo vuosikymmeniä sitten elettyjä elämänvaiheita. Mieleen nousivat muistot vuoden 1985 itsenäisyyspäivän aamusta Kanta-Hämeen keskussairaalan tehosastolta. Edellisenä yönä minut otettiin Hämeenlinnan rautatieaseman asemalaiturilla odottavaan sairaautoon ja tuotiin keskussairaalan päivystyspolille ja sieltä teholle. Itsenäisyyspäivän aamuna osastonlääkäri Hirvioja tuli kertomaan, että taisi se sittenkin olla vakavampi juttu, kuin me yöllä otaksuimme. Oletimme, että mies on vaan reissussa sen verran rähjäntynyt, että on levon tarpeessa ja parin, kolmen päivän jälkeen on taas valmis lähtemään junaan. Verikokeiden tulokset osoittavat, että kysymys on sydäninfarktista ja se vaatii kolmen tai neljän päivän hoidon teholla ja sitten ainakin viikon sisätautiosastolla. Masensi – masensi aivan tavattomasti! Ajattelin, että siinä se nyt oli minun elämänkaareni, ikää vasta 51 vuotta ja jo toinen infarkti ja nyt tuntuu olevan paljon vakavampi, kuin edellisellä kerralla. Entäpä, jos vielä iskee kolmannen. Kestänpö enää sitä hengissä? Ja vaikkei sitä kolmatta tulisikaan, mitä elämä on, kun ei enää mitään pysty tekemään. Mistä kaikesta joudunkaan nyt luopumaan?

Kymmenen vuorokauden sairaalassaolon jälkeen minut kotiutettiin ja oleskelin kotona ja tein vain aivan pieniä ulkoilulenkkejä. Jouluaattona kävin ranta-aitan luota pienen kuusen ja toin sen sisälle. Sitäkään ei olisi pitänyt tehdä. Rintaan tuli taas puristava kipu ja jouduin joulun pyhänä menemään polille ja jouduin taas viikoksi osastolle. Oman paikkakunnan lääkäreiltä en saanut lähetettä OYKS:siin. Lähetteen sain yksityislääkäriltä Tutkosta. Pääsin kardiologiselle osastolle polkemaan rasisutuskoetta. Koe keskeytettiin toteamukseen, että selvää vajausta sydänlihaksen hapensaannissa on.

Minut laitettiin varjoainetutkimusjonoon. Jonotusta kesti melkein kaksi vuotta. Kun pääsin vihdoon varjoainekuvaukseen, tutkimuksen tehnyt kardiologi Juhani Airaksinen totesi, että tarvetta ohitusleikkaukseen on ja se pitäisi päästä tekemään mahdollisimman pian. Minut kotiutetaan vielä, mutta viikon sisällä tulee kutsu leikkaukseen. Meni vielä kuukausi, ennen kuin sain kutsun, ja se oli elämäni pisin kuukausi. No, valkenihan se vihdoin sekin aamu, kun Urpo haki minut kotoa aamu-Nevakivelle. Oli lokakuun 1. päivä vuonna 1987. Muutamat päivät menivät vielä kokeita ja tarkentavia tutkimuksia tehden ja varsinainen leikkauspäivä oli tiistai, kuudes päivä lokakuuta. Ensimmäinen muistikuva minulla itselläni on leikkauspäivää seuraavalta aamulta, kun heräsin teholla ja hoitaja kysyi, että kokeiltaisiko jo ilman hengityskonetta hengittämistä. Eihän se ensi yrittämällä onnistunut ja hengityskoneen letku laitettiin takaisin kurkkuun.

Pienen valmentautumisen jälkeen hengitys alkoi onnistua ilmankin koneen avustusta ja voin jo puhuakin, kun letku oli poistettu.

Oli yksi elämäni suurista tähtihetkistä herätä tietoisuuteen, että vaikea leikkaus on nyt takana ja minulle on annettu mahdollisuus elää vielä lähes normaalia täysipainoista elämää. Sekään ei masentanut, vaikka lääkärikerrolla mukana ollut minut leikannut tohtori Pokela sanoi, ettei kaikkea pystytty tekemään, mitä olisi pitänyt tehdä, koska sydämen takaseinämässä olevat valtimosuonet olivat niin ohuita, ettei niihin siirrännäissuonia voitu ommella. Toivotaan, että nyt tehdyllä leikkauksella pärjäisit joitakin vuosia. Viimeistään viiden vuoden päästä joudutaan joko pallolaajennuksella tai uudella ohitusleikkauksella taas asioita korjailemaan. Sydämen takaseinämässä on laaja-alainen arpikudosalue, joka tulee aiheuttamaan sydämen vajaatoimintaa.

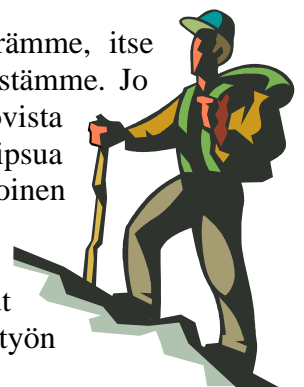
Kun Liisa-Maria tuli käymään teholla, en liikutukseltani voinut paljon puhua. Kyynelten läpi hymyilin onnellisen ihmisen hymyä, ja päätin olla kiitollinen jokaisesta hetkestä, joka vielä ylhäältä Taivaan Isältä annetaan vielä yhteistä taivalta.

Nyt, lokakuun alussa, kun näistä tapahtumista on kulunut tasan kaksikymmentä vuotta, pysähdyin miettimään asioita, niin menneitä, kuin nykyisiäkin. Ensinnäkin, ajatus elämäni ”jatkoajasta” oman ajatusmaailmani vastainen käsitys. Uskon vakaasti, että meidän jokaisen kuolinpäivä on Luojallamme tiedossa jo meidän syntymästämme asti. Se taito ja viisaus, jolla nykyinen lääketiede ja lääkärit pystyvät todella ”jatkamaan” ihmisen elämää ja parantamaan elämisen laatua, on sekin taito Jumalalta saatua lahjaa ja on ennalta Luojamme tiedossa oleva asia.

Toinen asia, jota olen paljon miettinyt, on ihmisen oma vastuu omasta terveydestään. Vaikka me sanomekin, että ihmisen terveys on kokonaan Luojan käsissä - ja niinhän se tietysti onkin, niin pakostakin mieleeni tulee ajatus, että kyllä Luoja on asettanut ihmiselle itselleen myöskin vastuun omasta kehostaan ja terveydestään. Voisimmepa sanoa leikkillisesti, että terveytemme sisältyy myöskin ”omavastuu”. Nyt sanon, että älkää tehkö niin kuin minä teen, vaan tehkää niin kuin minä neuvon.

Meillä Pudasjärven terveyskeskuksessa oli aikoinaan lääkäri, joka syyllisti potilaitaan sanomalla, että kaikki sairaudet, joita hänelle menimme valittamaan, olivat meidän itsemme aiheuttamia. Vaikka en kaikkia hänen sanomisiaan ja tekemisiään hyväksykään, piilee tuossa yllä olevassa pieni totuuden siemen. Tänä päivänä puhutaan paljon elintapasairauksista. Sydänsairauksissa on usein kysymys monen riskitekijän summasta. Geeneissä olevaa perimää me emme voi itse valita.

On kuitenkin useita tekijöitä, joihin voimme, jos vain haluamme ja ymmärrämme, itse vaikuttaa. Ihan ensimmäisenä kannattaa mainita ravinto, eli mitä suuhumme pistämme. Jo reilut kaksikymmentä vuotta sitten ”henkilälääkäri” sai minut vieroitettua kovista eläinrasvoista, kananmunista, makkaroista (mitä nyt hirvimetsällä täytyy vähän lipsua makkaran suhteen), liiasta suolan käytöstä ja tarpeettomasta makean syönnistä. Toinen tekijä on liikunta. Monet työelämässä olevat joutuvat leipänsä eteen liikkumaan liiankin kanssa. Silti ei kannattaisi unohtaa rentouttavaa luonnossa liikkumista vapaa-aikanakaan. Meille Liisa-Marian kanssa luonnossa liikkumisesta on tullut elämäntapa. Monen mielestä suorastaan palvonnan kohde. Myöskin riittävä lepo työn ja harrastusten vastapainona on välttämätön.

Moni ei tule ajatelleeksikaan, kuinka tärkeässä roolissa on hyvä vakituinen potilas – lääkärisuhde. Itselläni on jo kahdenkymmenenviiden vuoden kokemukset tällaisesta.

Kyllästyin oman terveyskeskuksen suhtautumistapaan pyrkiessäni silloin aikoinaan sydäntutkimuksiin keskussairaalaan. Kun sitten olin lähdössä Kanta-Hämeen keskussairaalaan, kysyi siellä oleva sisätauti-osaston ylilääkäri Arto Karhunen, missä aion käydä kontrollissa, kun kotiudun Pudasjärvelle. Sanoin, että olen käynyt jo muutamia kertoja nuoren, vasta väitelleen sisätautierikoislääkäri luona Oulussa, taidan hakeutua sinne jatkossakin. Hän sanoi, että mene ihmeessä sinne. Terveyskeskuksessa joudut menemään

kenen lääkärin luo satut saamaan ajan. Vakituinen potilas–lääkärisuhde hyvän erikoislääkärin kanssa on kultaakin kalliimpi. Hänen ohjettaan olen noudattanut, eikä ole tarvinnut katua tehtyä ratkaisua.

Kun nyt jälkikäteen ajattelen omaa sairastumistani niinkin nuorella iällä, olinhan vasta neljäkymmentäneljävuotias, kun sain ensimmäisen infarktin, niin syytkin tuntuvat varsin selviltä. Rasvainen, runsaasti eläinrasvoja sisältävä ruokavalio, liikunnan puute, runsaasti ylipainoa, työperäisestä stressistä johtuva korkea, hallitsematon verenpaine ja siihen vielä perintötekijöissä rasitteena taipumus sydän- ja verisuonitauteihin.

Entä tänä päivänä? Kokonaiskolesteroli on jo vuosia ollut lukemissa 2,6 – 2,8. Verenpaine aika vakiona lukemissa 130/67. Paino on noin 8 kiloa alle työelämä-aikaisen lukeman. Että silleen. Ja se Pokelan enustama korkeintaan viisi vuotta on venähtänyt jo kahteen kymmeneen. Mutta kaikki on Herran lahjaa, ilman mitään omaa ansiota, ja mikä parasta, niin vielä parempaa on edessäpäin. Taivastoivo on säilynyt tallella.

Mitä asioiden eteen on pitänyt tehdä? Nyt tulemme siihen omavastuuasiaan. Ensin pitää löytää hyvä ”omalääkäri” ja itsellä olla motivaatio sitoutua noudattamaan lääkärin ohjeita. Myöskään oman järjen käyttö ei ole kiellettyä. Meillä on olemassa paljon hyviä terveysalan lehtiä, joista kannattaa poimia olennainen tieto omaan sairauteen liittyvistä asioista. Myöskään vaihtoehtolääkintää ei kannata ylenkatsoa kokonaan, vaikka kriittinen kannattaa olla luontaiskauppojen mainonnan suhteen.

Me siis laitoimme ravintotaloutemme aivan täysremonttiin. Muistan, kun makasimme OYKS:sin potilasosastolla, kun petinaapuri, vaasalainen ylikonstaapeli Pentti Taipalus sanoi monta kertaa: ”Muista sitten Niilo, ei koskaan enää voita!”.

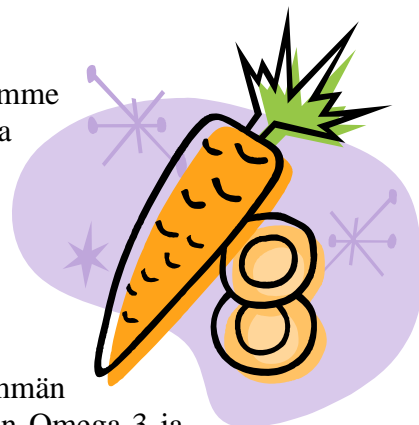
Siispä voi jätettiin pois ja tilalle rypsirohjaisia pöytämarginieja. Ruuanlaitossa käytämme kylmäpuristettua rypsiöljyä. Kasvatamme paljon vihanneksia ja käytämme myös niitä. Metsästä keräämme sieniä (hyvä seleeninlähde) ja marjoja ja aamiaiseksi keitämme kaurapuuron ja syömme sen marjojen kera. Kaupasta emme osta koskaan sian- emmekä naudanlihaa (mitä nyt jouluna pieni köntti kinkkua). Syksyllä saadun hirvenlihan kyllä käytämme kaikki, kun ensin olemme poistaneet tarkoin kaiken näkyvän rasvan (ja syötämme sen tiaisille. Voi tiaisparkoja).

Ja vielä muutama sana niistä vaihtoehtohoidoista. Kerran vuodessa käymme Haaparannassa, ei rasvaretkellä, vaan luontaiskaupassa ostamassa vuoden tarvetta vastaavan määrän seleeniä ja E-vitamiinia. Lain-säädäntö on Ruotsissa paljon suvaitsevampi. Luontaiskaupan seleenit ja E-vitamiinit ovat pitoisuuksiltaan sitä luokkaa, että Suomessa niille vaadittaisiin jo lääkärin kirjoittama resepti. Seleenin ja E-vitamiinin merkitys verisuonten ja sydänlihaksen kunnolle on kiistaton.

Käytämme säännöllisesti syyskuulta toukokuulle (siis pimeimmän vuodenajan) kalanmaksaöljyä D-vitamiinin, mutta myöskin hyödyllisten Omega-3 ja EPA-rasva- happojen saannin vuoksi. Tosin nykyään saamme niitä myöskin kylmäpuristetusta rypsiöljystä. Ja kalanmaksaöljy pullossa olevaa. Ei mitään turhia kapseleita.

Terve sielu terveessä ruumiissa, mutta molemmat tarvitsevat hoitoa ja huolenpitoa!

NK

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Syyskuun 24. päivänä kokoontui Livon maa- ja kotitalousnaisia Livon koululle suunnittelemaan tulevan syksyn toimintaa ja katsastettiin mitä kesällä on saatu aikaan.

Ilma oli vielä syyskesän leppeä sää, aurinkoa ja lämmintäkin + 19 C. Niin mitähän siellä kokkoudessa suunniteltiinkaan?! Ainakin ajottiin pitää ruokakurssi lokakuun 8. päivänä Kurenalan maa- ja kotitalousnaisten kanssa. Tämä suunnitelma kariutui, kun kurenalustalaiset eivät joutaneetkaan tulla.

Syys- ja joulumyyjäisiin meno oli myös suunnitelmissa, mutta myytävää tavaraa ei kertynytkään tarpeeksi, joten ei kannattane mennä. Kyläpäiviä jatketaan, koska halukkaita kävijöitä on. Käsi-työillat pidetään kuten ennenkin, eli kerran viikossa ja enimmäkseen kodeissa, kuka vieraita kotiinsa haluaa ottaa.

Työillat aloitettiin Virkkulasta. Raunilla oli ollut syntymäpäivä. Me menimme räppiäisiin! Ovat ne kummia nuo Livon tyttaret, kun ketään ei ikä näytä painavan! Raunikin menee kuin 50 -kymppinen! Tähän käsityöiltaan ei menty kudinten kans` - vaan juhlimaan. Iloinen puheensorina täytti pirtin. Pöytä oli korea ja kahvikupit höyrysivät...

4.10. jatkuivat työ-illat Naavalassa. Syksy oli jo pitkällä. Lehdet maahan varisseet peittäen kauniin maaruskan alleen, juolukan ja mustikan. Siispä - nauriit laarissa ja muorit pirtissä! Vieraita Naavalassa oli itä-naapurista ja Kurenalta saakka, joten väkeä oli vaikka vakikävijöitä oli monta poissa. Puikot suihkivat ja oli mukavaa. Oli muutama mieskin uskaltanut joukkoon. Äkkiä ilta kului ja pimeäkin ennätti tulla, kun emännät kotimatalle lähtivät.

11.10. työilta koululla. Tarkoitus oli laittaa Livokkaan mattoloimi puihin. Tulihan siitä melkein valmista, kun 3 naista illan ahkeroi. Terttu hääri ehtoisana emäntänä ja toiset emännät kutoivat kuka mitäkin.

Arpajaiset meillä on joka työilta. Hyviä palkintoja. Kudonta illat ovat jatkuneet viikottain mm. Hakosaarella, Tolopassa, Alangossa, Veteläisen Eilalla jne. Kyläpäivät alkoivat lokakuussa. Vierailijoina oli Kajastus ry:stä kaksi henkeä. He kertoilivat kajastuksen toiminnasta, ja askartelivat kanssamme kauniita kortteja. Kyläläisiä oli n. 20. Marraskuun kyläpäiville saimme vieraita seurakunnasta. Diakonissat Henna ja Leena askartelivat kanssamme ja opettivat kankaan painantaa. Kyläpäivien alkuperäinen tarkoitus oli VAUVASTA - VAARIIN, mutta kävijät ovat enimmäkseen eläkeikäisiä. TERVETULOA nuoremmatkin!

Syyskokous pidettiin 27.11.07. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Puheenjohtaja Helinä Valkola johti kokousta, johon oli tullut kiitettävästi väkeä. Toimintasuunnitelmia tulevalle vuodelle mm. käynti Posiolla Pentikillä, sekä petoeläin puistossa. Joulukonsertissa, uimassa, ym .Kivitippu-kylpylänkin voi tulla ohjelmaan, jos sinne tehdään retkiä. Työiltoja ja kyläpäiviä jatketaan entiseen malliin.

JOULUJUHLA oli 11.12.07 koululla klo 18.30. Sitten on joululoma ja 15.01.08 alkaa taas toiminta. TERVETULOA mukkaan! Seuratkaa ilmoituksia.

Rauhallista Joulua kaikille!

Maikki (kuvat Virve Stenius)

Matkapäiväkirja Maailman ympäri 16. päivässä.

Lähes vuosikymmen sitten näin eräässä lehdessä mainoksen, jossa tarjottiin matkaa maapallon ympäri, aika edullisesti. Kiinnostus heräsi heti, tartuin luuriin ja valitsin matkatoimiston numeron, tiedustelin asiaa tarkemmin, mikä olisi matkan hinta, liittymälennot Oulusta, ym, - matkaan liittyvät asiat. Hetken aikaa siinä mietin ja kas kummaa, - kaupat lyötiin lukkoon – heti, olin aina haaveillut tällaisesta matkasta ja nyt haaveista tuli totta.

Tämä kaikki alkoi jo tammikuun alkupäivinä, kului lähes neljä kuukautta, ennen kuin päästiin matkaan, sitä ennen piti maksaa 18 500 mk ja passi lähettää matkatoimistoon viisumia varten, matkakohteena oli sellaisia maita, jotka vaativat viisumin. Näitä maita on Kiina ja Australia. Viimein koitti lähtöpäivä, huhtikuun loppupuolella, oli loskainen päivä, lunta satoi hiljalleen. Heitin täyteen pakatun matkalaukun auton takapenkille ja sitten se matka alkoi, Kurenalta Hanski lähti mukaan, lupasi huolehtia autosta hyvin matkan ajan. Hyvissä ajoin saavuin lentoasemalle ja vein matkatavarat lähtöselvitykseen, mietin samalla, milloin näen matkalaukkua seuraavan kerran. Aikaa koneen lähtöön oli sen verran, että ehdimme Hanskin kassa juoda kahvit lähtötunnelmissa. Samalla kuulutettiin, että lento Oulusta Helsinkiin on 45 min myöhässä. Oho, tuumin, taitaa tulla Vantaan lentoasemalla kiire, että ehtii vaihtaa toiseen koneeseen, lähtöseremoniat ainakin jää näkemättä.

Aikanaan kone pääsi ilmojen teille, saapui sitten lähes tunnin myöhässä Vantaalle. Kotimaan terminaalissa oli remontti käynnissä, että joutui mitä ihmeellisempiä reittejä kulkemaan kansainvälisen lentoliikenteen terminaaliin. Kaksi muuta samalle reissulle kireistä lähtijää tapasin matkalla, helpotti, kun oli kohtalotovereita. Viimein saavuin opastukseen, jossa oli meidän kaikkien passit ja viisumit, ei siellä enää muiden passeja ollutkaan, seremoniat oli jo pidetty, että suoraan vain lähtöselvitykseen ja passiportin kautta lähtöterminaaliin.

Kova pulinavilske kävi, kun 302 matkustajaa odotti jännityksellä matkan alkua, viimein portti aukeaa ja matkaajat alkavat pikkuhiljaa siirtyä koneeseen. On se iso kone, DC-10, seitsemän linja-autolastillista ihmisiä matkatavaroineen sisään ja sitten vielä ilmaan, on siinä potkua takana. Kone rullasi kiitoradan päähän, kiihdytti moottorit, sitten jarrut irti, kone lähti nopeasti liikkeelle, sen tunki selkänojassa. Muutamassa sekunnissa vauhti on jo 250 km tunnissa, jytinä loppuu ja kone on ilmassa. Näitä tapahtumia oli jännä seurata tv-monitorista.

Ensimmäinen etappi matkasta oli alkanut. Koska lentomatka oli yölento, lähtö tapahtui klo 22.00, joten ei siinä maisemia juuri tarvinnut katsella, paitsi pilvien yläpuolella, harmaata pilviverhoa, mutta koneen sisällä oli hyvä viilis. Oli Teija Sopenen ja Eino Grön, meitä matkustajia viihdyttämässä. Lento Sanghaihin kesti noin kymmenen tuntia, lentoasemalla ei oltu ajan tasalla, kun kone rullasi terminaalin eteen, tovin saatiin odotella ennen kuin portaita tuotiin koneen viereen, jokainen joutui itse hakemaan matkatavarat hihnalta tulliin ja passitarkastukseen. Se oli hidasta ja pitkäveteistä puuhaa. Virkailijoita oli ensi alkuun aivan liian vähän, myöhemmin niitä sitten tuli lisää helpottamaan tilannetta.

Aikanaan siitäkin selvittiin ja busseilla sitten hotelliin, mahtavan iso hotelli. Huone johon majoitimme oli 16. kerroksessa, sieltä näki kauas ja kuinka paljon siellä rakennettiin. Rakennusnostureita näkyi yhdestä ikkunasta satoja. Sanghai on 20 miljoonan suurkaupunki, bussilla voit ajaa kokopäivän yhteen suuntaan, niin silti et ole päässyt vielä kaupungista ulos ja ihmismassat, jotka täyttävät kadut, varsinkin viikonloppuisin, se käsittämätöntä, se on kuin musta matto velloisi kaduilla, kiinalaiset kun ovat mustatukkaisia. Luulenpa, ettei yksikään suomalainen turisti osta mitään suuhun pantavaa Sang-

hain toreilta ja katumyyjiltä, on siinä niin suuri kulttuuriero, että kyllä siellä nälkä lähtee vaikka ei mitään suuhunsa laittaisikaan.

Kaksi yötä olimme Sanghain hotellissa, sen jälkeen matkalaukut mukaan ja lentoasemalle, ainut paikka, missä itse joudumme raahaamaan matkatavarat hotelliin ja taas päinvastoin lentoasemalle. Niinpä noustiin jälleen omaan DC-10, - kone oli meidän käytössä koko reissun ajan. Lentomatka olikin paljon lyhempi kuin edellinen, kesti vain vajaat viisi tuntia. Ylhäältä katsoen näytti, että lentokenttä on viidakon keskellä, - saa nähdä osuuko kone kentälle - hyvin tuntui osuvan. Näin sitten astuimme Borneon-saaren kamaralle, Malesian Kungcenin, kissakaupunkiin. Siellä on todella kissapat-saita ja kuvia joka paikassa. Läheltä tätä paikkaa, Hojon saaren sissit ottivat ryhmän panttivankeja, jossa oli mukana myöskin suomalaisia turisteja. Kiertelimme viidakkopolkuja, paikallisissa asumuk-sissa, välillä pantiin paikallisten tyttöjen kera tanssiksi, niin että bampumaja heilui, hiki virtasi 38 asteen lämmössä. Alkuperäinen väestö on pienikokoista, siellä tunsu meikäläinen itsensä suureksi, kauniita ja ystävällistä kansaa, välittömiä, hymy hyvin herkässä.

Malesiasta matka jatkui kohti Australiaa, Sydneyhin, päiväntasaajan toiselle puolelle, siellä oli syksyn merkit, vaikka lämmintä oli aivan meidän tarpeisiin, riittävästi. Iso oli hotelli johon porukka majoittui, - 20 kerros. Näköala oli mahtava, lähellä hotellia on Sydney kuuluisa oopperatalo. Laivaristeily merellä päivällisineen oli todella mieleen jääviä hetkiä, kiertoajelut kaupungilla ja maaseudulla paikallisten suomalaisten opastuksella, sitten vielä Australian Suomi-seuran järjestämä iltajuhla, sinne kokoontui porukkaa yli tuhat henkeä. Australia on paikka missä voisi viettää aikaa paljon pitempään, mutta meitä kutsui uudet seikkailut.

Matkamme jatkui kohden Fidcisaaria, entinen Englannin siirtomaa ja vasemman puoleinen liikenne, kuten Australiassa. Ihana paikka, ilmasto juuri sopiva, lämmin, mutta ei kuuma, ympäri vuoden sama, kuulemma. Sinne muuttaisin asumaan jos voisin, niin sanoi Teija Sopenen. Fidcillä vietimme aikaa kaikista pisimpään. Kävimme kirjailia Berry Maconin huvilalla keskellä viidakkoa, matkan varrella - kas kummaa – tutut MacTolanin punaiset kaaret, pylväät keskellä viidakkoa. Laajoja sokeriruokovil-jelmiä kaikkialla, ei kuitenkaan niin loistokasta kuin entisinä siirtomaavallan aikoina.

Eräänä iltana tuntui vatsassa, että tarttis olla murua rinnan alle, pitsan tuoksu tuntui nenässä, se kii-hotti vain ruokahaluani, niinpä oitis tilaamaan pitsaa. En tiennyt kuinka suuria paikalliset annokset ovat, joten tilasin kokonaisen pitsan, baarityttö näytti käsillä isoa ympyrää ja hymyili, jaksanko minä niin suurta annosta syödä. Jees,jees, sanoin hyvällä englannin kielen taidolla. Pienen tovin kuluttua tyttö toi pitsan pöytään ja istahti vastapuolelle pöytää, näytti rinnassa olevaa nimilappua, sanoen ”mi-nä olen Valeria, mikä sinun nimi on”, antoi kynän ja vihkon. Tekstasin nimeni, osoitteeni ja sanan Suomi. Yymmärsin, kun hän sanoi, että sinulla on kaukana koti. Puolet jäi pitsasta syömättä, mutta tyttöä kääri lopun pakettiin ja antoi mukaan iltapalaa varten.

Fidsisaarita matka jatkui Tyynen valtameren yli Tahitiin, siellä ei matkaajat poistuneet koneesta, ko-ne vain tankattiin. Tahitilaiset neidot kukittivat meidät koneessa ja kohta oltiin jälleen ilmassa, Pää-siässaarten kautta Chilen pääkaupunkiin, Santiacoon, Tyynenvaltameren ylitys kesti viisitoista tuntia, oli monen aikavyöhykkeen ylitys, kun me Fidsillä juhlimme Vappua, niin juhlat jatkui sitten Sa-tiacossa. Täällä oli syksy pitkällä, hotellihuoneita piti lämmittää. Oli ihana olo, kun huoneita piti lämmittää, ei jäädyttää. Taskuvarkaista varoitettiin etukäteen, kyllä oli varoitus paikallaan, heti sa-mana päivänä yrittivät erästä miestä kääntää. Yksi tulee pyyhkimään mukamas pölyä harteilta ja toi-nen on heti taskuja penkomassa, niin, että lompakko putoaa maahan. Käsi, joka yrittää ottaa lompa- kon saa sellaisen tällin, että varaskopla pakenee ja lompakko säilyy.

Saastunut rannikko, ei huolehdi ympäristöstä, kaikki likavedet valuu puhdistamatta mereen, likaisen vihreää rannikkoa, ei minun mieleinen asuin paikkana, tämä maa. Bussin kyydillä kiertelimme maaseudulla, tutustuimme viinitiloihin ja yleiseen kulttuuriin, ei varmaan niin kovin helppoa elämä ole sielläkään, mutta viinit ovat laadukkaita. Valtaväylä, moottoritie joka on rakennettu kapealle, Tyynenmeren rannikon kaistalle, karikkoinen rannikko länsipuolella ja idässä mahtava Andien vuoristo, suojaissa karikoissa lojui merileijonat päiväunillaan kenenkään häiritsemättä.

Jälleen koitti matkalaisille se hetki, jolloin matkalaukut pakataan, lisäostokset vievät taas tilaa matkalaukuista, on puristettava entistä tiukempaan, sitten lentokentälle, lähtöselvitykseen ja koneeseen. Alkoi jo tuntua rutiinilta nämä lentokenttähommat, muuten kaikki menikin hyvin, paitsi Argentiinan ilmavalvonta ei antanut lupaa koneelle lentää Argentiinan ilmatilassa. Mikä lienee ollut syy - raha kai -- en tiedä, joka tapauksessa, kone nousi ilmaan ja kaarsi meren ylle, ottaen sitten korkeutta. Vaikka lentokorkeutta oli 10 km, kyllä Andien huiput näytti olevan lähellä, tuntui, että kohta raapaisee pohjasta. Mahtavan näköistä on Andien vuoristo ilmasta katsoa, mutta eipä tekis mieli sinne jalkapataksa lähteä seikkailemaan.

Kuuden tunnin lentomatkan jälkeen, DC-10: n laskutelineet kosketti Brasilian maakamaraa, Recifin kaupungin kentällä. Aurinko paahtoi kuumasti, vaikka oli iltapäivä. Jälleen passikontrolliin, sitten bussiin ja hotelliin, matkatavarat olivat jo hotellin aulassa odottamassa, kun ne kulkivat eriteitä. Hotellihuoneet tilavia ja ilmastoituja, uima-allas on kuudennessa kerroksessa, Portugalin siirtomavallan aikainen rakennus.

Bussimatkoja tehtiin museoihin, vanhaan vankilaan, kirkkoon ja luostariin, Atlantin rannikon hiekkarantaa on satoja kilometrejä, olisi tehnyt mieli loikoilla hiekalla ja polskutella Atlantissa, mutta päivisin on kuumaa, 40 astetta, varjossa, ettei siellä valkoihoinen viihdy, öisin taas on muuten vaarallista. Lomapaikkana paljon miellyttävämpi, kuin Chilen Santiago. Koitti jälleen ilta, kun bussit kuskasivat meidät lento terminaaliin, seuraava on yölento, Kanarian saarten kautta Helsinkiin, lähtö kuitenkin viivästyi muutamia tunteja, kun laskutelineen yhdestä kumipyörästä oli karannut ilma alapuolelta. On hiukan isompi homma kuin henkilöauton renkaan vaihto, ei taida sammakkotunkin tehot riittää.

Aikanaan pyörä saatiin vaihdettua uuteen ja kone starttasi ilmojen teille, kurssi kohden Helsinkiä, koneen kapteeni ilmoitti, että kun on myötätuuli, niin ei tarvitse käydä Kanarian saarilla tankkaamassa, saadaan menetetty aika takaisin ja ollaan aikataulun mukaan perillä. Kun aloimme lähestyä Suomen ilmatilaa, meidän matkanjohtaja kertoili, minkälaiseen paikkaan oikeastaan ollaan tulossa, maan nimi on Suomi, siellä puhutaan Suomen kieltä, siellä voi juoda kraanavettä, siellä voi sataa räntää, lunta, vettä, valuuttana on Suomen markka. Monen silmäkulma kostui ja kyynel vierähti, kun eron haikeus ja yhteiset matka kokemukset nousivat mieleen, koneen rullatessa terminaalin reunalle, ankea oli Helsingin sää, vettä ja räntää satoi - Suomen kevät. 16. päivän reissu oli takana, pieni pyrähdys ja kone laskeutuu Oulunsalon kentälle, matkalaukkukin tuli samaan aikaan, viimeksi näin laukkaa Brasilian hotellissa. Hannu-poika oli asemalla vastassa ja kantoi kiltisti laukun autoon, näki vissiin, on kaveri reissussa hiukan rähjäntynyt, hauskaa on lähteä pitkällekin reissuun, mutta ihaninta on tulla kotiin.

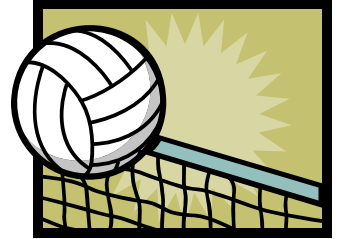

Matkajuttuja kertoili,

Kapteeni Tuomas Sammeltu: EM- kisojen neljäs!!!

Kesäistä Livon kyläsarjaa odotellessa väsään tässä loistavasti menneiden Euroopan mestaruuskisojen huumas-
sa jonninmoisen lätinän tähän Livon aviisiin. Aiheena tietystikin eräs palloilulaji ja sen maajoukkueen pitkä-
aikainen kapteeni Tuomas Sammeltu. Tuomashan on saavutuksiltaan lajissaan koko Suomen ehdoton ykkö-
nen. Hän on saanut oppinsa Pudasjärvellä, kuten tällä hetkelläkin Suomen huipulla uurastavista pelaajista hä-
kellyttävän moni!!

Tuomaksen edesottamuksia urheilun saralla seuranneena; ympäri Suomea asues-
sanikin, vetäisen pikaiset tiedot niistä jutuista joista hänestä ja tekemisistäänkin
lentopallon saralla ”oletan” tietäväni. Ensimmäinen huomioni hänestä oli se, kun
maailmalla ollessani luin Ikkarista että ”poikahan” pärjää koululaisten kisoissa
Koillismaalla korkeushypyssä ihan kärkeen asti. Pomppasi sen mitä minä aikoi-
naan leipätangolla, tai omatekoisella kuusiseipäällä. Se on jotain se????!!!

Tässä kohti historiaa oikaisemme ja tulemme muistaakseni vuoteen -91 kun muutimme perheemme kanssa
Pudikselle. Sydän pamppaillen menin tietysti syksyllä kakkossarjan alkaessa oitis katsomaan ekaa kotipeliä
liikuntahallille. Siellä saapasteli areenalla muuan yläasteikäinen vesseli samalla lailla kädet kyynärpästä lu-
kittuna olevalla tyylillä kuin isänsä aikoinaan Rimmin legendaarisilla ja tulisilla kentillä. En tiedä että oliko
suvun perimää vai oliko edesmennyt, kunnioittamani legendaarinen PuU:n valmentaja, Taisto Haanela painot-
tanut hänelle että kyynärpäät pidetään lukossa!? (Taiston mahtavat saavutukset on nähtävillä liikuntahallin
aulassa!!!)

No, tästä tyylistä johtuen tai siitä huolimatta, Tuomas oli päättänyt että suunta hänellä on Suomen huipulle ja
sitä kautta maailman kentille. Näistä päämääristä johtuen hän teki sen ratkaisun että lähti Pudasjärveltä yläas-
teen jälkeen pelaamaan ensin PUI:n seuraan Ouluun, ja sitten Raisioon ja Kuopioon.

Tuomaksen kohdalla ei mielestäni nykyään ole oleellista luotella niitä huippuseuroja missä hän on pelannut
vaan ne maat joissa hän on pelannut!!!!!! Poika, kuten äitinsä häntä vieläkin uhkarohkeasti nimittelee, on pe-
lannut lentistä ainakin Suomessa, Ranskassa, Italiassa, Japanissa, ja nyt toista alkavaa kauttaan edesmenneen
tsaarin mailla. Sensaatiomaista on se että huikean lentopallomenestyksensä lisäksi, että hän hallitsee näiden
maiden kielet!!!! Se kertoo mielestäni panostuksestaan ja lojaalisuudestaan palkanmaksajaansa kohtaan, ja
myös halustaan oppia uutta, sekä kehittää itseään.

Jo Tuomaksen meno Ranskaan oli aikoinaan kova juttu suomalaisessa palloilussa. Suorastaan hurja juttu oli se
kun hän sitten siirtyi maailman kovimmaksi ylistettyyn Italian kivikovaan sarjaan. Meno ei kuitenkaan tahol-
taan loppunut tähän, vaan ”Köpi”, kuten maajoukkuekaverit hänet jostain ihmeen syystä ovat ristineet, suunta-
si muistaakseni toisen Ranskan visiitin jälkeen lajinsa maailman kovapalkkaisimpaan liigaan; Japaniin!!!!
Siellähän meininki oli se että vain yksi ulkomaalaispelaaja saa olla joukkuetta kohti. Ennen Tuomasta tilanne
oli se että pääsääntöisesti nuo ulkolaisvahvistukset olivat hakkureita. Tuomas raivasi menestyksellä tilaa muil-
le yleispelaajille sinne saarivaltakunnan kentille.

Tämän kaukoidän vierailun jälkeen mestarimme teki paljon keskusteluja herättäneen päätöksen siirtyä kotoi-
seen SM-liigaan. Tämä siirto jäi kuitenkin niin lyhyeksi että Tuomas pakkasi kamat taas rinkkaan ennen en-
simmäistäkään peliä kotimaan kamaralla ja lamsi itärajan taa. Ei tosin Sikariportaen numero ykkösen tavoin
hänen nuorena miehenä ollessaan, vaan ihan laillisesti, kutsusta!!!! ”Köpi” pelasi palloa itärajan takana siihen
malliin että hänet syynättiin Venäjän liigan tähtikuusikkoon!!!!

Tämän päivän tilannehan Venäjällä on se että ei siellä tämän lajin taitajat nälissään riudu, tuskinpa muuten
maailman parhaaksi pelaajaksi yleisesti keuhuttu brassitähtikään olisi matkannut sinne täksi kaudeksi! Tuomak-
sen tilannehan Venäjällä helpottuu viimevuotiseen nähden sitenkin että oma tsaijunkeittäjäkin matkaa Venä-
jälle, puhumattakaan yhteisistä lapsistaan!!!!

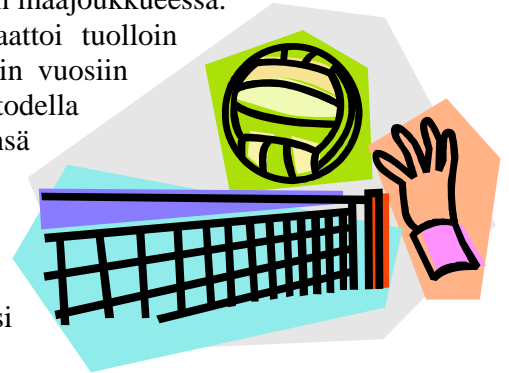
Sammeltuon lentopalloperheen esikoisen ura Suomen maajoukkueessa on vertaansa vailla. Kun kirjoittelen
näitä juttujani, niin en ole pakkautunut koskaan siihen syntiin, että olisin kuivia tilastoja tuekseni syynäilyt.

Tähän tosiasiaan pohjautuen toteankin vain sen että Tuomas on ollut maajoukkueen kapteenina jo ties ikuisuuden, nuoresta iästään huolimatta. Eikä haittaa vaikka hän olisi tehtävässään vielä saman verran lisääkin!!!

Kävin vuosia sitten katsomassa Kuusamossa Tuomaksen maajoukkuepeliä tyttöjeni ja ystävieni kanssa. Vastassaan tuolloin oli Venäjä, jossa pelasi muuan Dineikin (216 cm), Tuomaksen edellisen ja kuluvankin kauden seurakaveri Venäjällä! Tuolloin Tuomas oli Suuri yksinäinen Suomen maajoukkueessa.

Tekemisen meiningistä ja maajoukkueen julkisista tavoitteista saattoi tuolloin päätellä sen että nyt kuitenkin ollaan panostamassa kovasti tuleviin vuosiin valmentaja Timo Hoivalan johdolla. Eteenpäin mentiinkin todella sypäkästi, tason laajentuessa Tuomaksen, ja kajaanilaisen ystävänsä Janne Heikkisen imussa.

Valtakunnallinen lajiliitto teki pudasjärveläisen puheenjohtajansa alaisuudessa päätöksen kovasta satsauksesta miesten maajoukkueen eteen, johon sisältyi myös italialaisen mr. Berruton palkkaus uudeksi päävalmentajaksi, loistavaa työtä tehneen Timo Hoivalan seuraajaksi.

Kun merkit lajin mahdollisuuksista olivat selvät, niin olympiakomitea ja opetusministeriökin tekivät päätöksen siitä että nyt satsataan siihen kansainvälisesti merkittävään palloilulajiin jolla maassamme on parhaat mahdollisuudet tuoda menestystä kansainvälisiltä kentiltä!

Parin edellisen kesän maailmanliigapelit ovat osoittaneet sen että tuo arviointi ei ole ollut ihan lököpöksyjen touhua!!! Puhumattakaan sitten hiljattain päättyneistä EM-kisoista, joista Suomi taisteli sensaatiomaisen neljännen sijan, pudasjärveläisen kapteenimme johdolla. Ylivoimaisesti suurinta suomalaista palloiluhistoriaa, kun puhutan suurista maailmanlaajuisista palloilulajeista!!!!!!!

En tykkää pätkäkkään mistään eri lajien vertailuista, mutta kun sille tiellekin tahtomattaan joskus joutuu, niin mulle on faktana kerrottu se että ko. lajissa on jäsenmaita enemmän kun muiden palloilulajien vastaavissa! Se näistä esikouluikäisten väännöistä, joista toivon kaikkien rimpuilevan pikkuhiljaa eroon!!!

Se mitä Suomi lähti Tuomaksen johdolla hakemaan EM-kisoista, oli se että päästään kivikovasta alkusarjasta jatkoon. Meriitit kun olivat muilla lohkon joukkueilla todella shokeeraavat!!! Arvokisamitaleja ja menestystä kun tuntui olevan muilla paitsi meidän pojilla. Suomi otti kuitenkin rivakasti pesäeron huutolaispojan asemastaan, jos sitä nyt sitten oikeasti olikaan! Maajoukkueemme otti aivan käsittämättömän loikan, kun ajattelee sen että miten kovalla tasolla jo oltiin!!! Yleensä tuolla tasolla mennään ylöspäin pienin askelin!

Alkusarjan ja jatkosarjan pelit menivät todella käsittämättömän huikeissa merkeissä, laajasti onnistuneen materiaalin ja sen vastuunjaon myötä myötä.

Se mikä on kotirintamalla herättänyt todella laajasti spekulointia TV-kommentaattori Hoivalaa myöten, on se että miksi Suomi muutti taktiikkaa kahteen viimeiseen peliin, jättäen laiturit kylmilleen passien suhteen!! Tähän kysymykseen tiennee oikean vastauksen vain muutamat henkilöt Suomen maajoukkueesta, mutta se on sivuseikka jo tässä vaiheessa syksyä.

Tuomaksen roolia maajoukkueen kapteenina on äärimmäisen paljon pelaajiltaan vaativa valmentaja Berruto kommentoinut: ”Hän on täydellinen kapteeni, hän on loistava esikuva nuoremmille pelaajille, niin kentällä kuin sen ulkopuolellakin. Hän opettaa nuorille pelaajille urheilijan mallia niin kentällä kuin kentän ulkopuolellakin!!!!” Olen mielissäni siitä että Mauro on huomannut sen mitä minäkin!!!!

Tuomas on ottanut kaiken muun lentopallon eteenpäinviemisen ohella elämäntehtäväkseen myös nuorien suomalaisten pelaajien maailmalle auttamisen. Hänen ”tallissaan” on jo mm. Shumov ja Kangasniemi maajoukkueen aloituskuusikosta!!!!

Tuomaksen raadanta ”niukan” palkkansa eteen jatkui sunnuntain kotiintulonsa jälkeen heti keskiviikon lennolla Venäjälle, siis passin ja viisumin kanssa!!!! Toivomme täällä Pudasjärvelläkin että tämä jättimenestys Euroopan mestaruuskisoissa sai Tuomakselle ja perheelleen lisäpontta jaksaa tulevinakin vuosina raskaassa maa-

joukkuerumbassa!!! Toivottavasti aikaa hänellä jää myös palutumiselle. Aika hurja on tuo tahti seura- ja maa-
joukkueen pyörteissä!!!

Hämmästyin suuresti valmentajaurani alkuaikoina, kun lamsin Tampereen Power Cupin yhteydessä siellä vierailleen Tuomaksen puheille. Olin laittanut valmentamilleni tytöille ja itselleni hommaamieni verkkapukujen selkään Tuomaksen nimikirjoituksen. (sen välitti mulle Tuomaksen ystävä Törrön Timppa). Rohkaisin Tampereella mieleni ja päätin pikaisesti käydä Tuomakselle näyttämässä verkkapukua. Niinpä surffailin luokseen läpi nimikirjoitusmetsäsäjien sankan joukkion. En ollut eläissäni ollut hänen kanssaan juttusilla, koska asuin hänen Pudasjärvellä oloajasta ison ajan muualla. Niinpä ojensin hänelle käteni ja sopersin: ”Terve, minä oon” Lauseeni jäi kesken kun Tuomas tokaisi:” Kyllähän minä Timppa sinut tunnen!” En käsittänyt että mistä hän saattoi minut tuntea, mutta tuo tapaus kuvastaa mielestäni huomaavaista luonnettaan meitä ”tavallisiakin tallaajia” kohtaan hyvin. Nyt mul-
la on tilauksessa tytöilleni 23 uutta pelipaitaa, niiden rinnuksiin tulee erään pelaajan nimikirjoitus!

Lahden Power Cupissa kesällä 2007. Turnaus on maailman suurin nuorten lentopalloturnaus. Sen yhteydessä pelattiin myös kaksi miesten maailmanliigapeliä Suomi Kanada. Poseeraamme osan mukana olleiden tyttöjeni kanssa kuvassa Tuomaksen kanssa, voitettun pelin jälkeen.

Tuomaksen saavutuksia ja muutakin mielenkiintoista löytyy osoitteesta: www.tuomassammelvu.com. Käy myös sivuilla: www.pudasjarvenurheilijat-lentopallo.com.

Se miksi laitan tämän jutun Livon Sanomiin, on se että ylläkehumani herrasmies on suuri innoittajani oman toimintani parissa jaksamisessa ja sehän heijastuu myös jollain lailla Livon kesään!!!

Ai mistä lajista tässä jutussa oli kyse??? Siitä lajista tietystikin, josta puhuttaessa ympäri suomenniemen, tulee sana Pudasjärvi väistämättä esille!!!!

Hyvää Joulua kaikille Livolaisille ja livolaismielisille!!!! Ollaan sankoin joukoin mukana Livon tapahtumissa ja toiminnoissa!!!!!!!!!!!!!!

Heavy T

Joulutervehdyksiä

*Erittäin hyvää Joulun odotusta Livon Sanomien lukijoille.
Toivottavasti kaikki ovat olleet oikein kilttinä ja pukki tuo paljon lahjoja...
Hyvää Joulua
Tuomas Sammelvu*

Muistutus Oulunkaaren Ympäristölautakunnalle.

Asia, jota muistutus koskee:

Hanketta, joka koskee räjäytyshitsaamalla tapahtuvaa metallilevyjen pinnoitusta Tikanpalo – Kuusikkoma – alueella.

Muistutuksen tekijät:

Livon kyläseura **Livokas ry** ja **Livon Metsästysseura**.

Muistutuksen perustelut:

Livon Metsästysseura on Livon kylässä toimiva metsästysseura, jossa on noin 100 metsästystä harrastavaa jäsentä. Vapaan metsästoikeuden alueella asuvina metsästystä harrastavat jäsenemme käyttävät hyvin merkittävässä mitassa juuri näitä alueita myös pienriistan metsästyksen. Saamiemme tietojen mukaan räjäytyksiin käytettävä alue sijaitsee Kuusikkomaassa, eli noin kahden kilometrin etäisyydellä Livon Metsästysseuran vuokraamista yksityismaista Kirsiojan Länsihaarella, samoin kuin Aintio-ojan yksityismaat Heinikankaan kohdalla ovat samalla etäisyydellä. On aihetta uskoa, että nyt suunnitteilla oleva räjäytystoiminta karkottaa pienriistan kymmenien kilometrien säteeltä kyseenä olevasta kohteesta. Myöskin koiran käyttö metsästyksen ja koiran kouluttamiseen on täysin mahdotonta.

Merkittävämpi haitta, kuin pienriistan metsästykselle, kyseinen hanke on Livon Metsästysseuran hirviseurueelle. Livon hirviporukka on metsästännyt samalla Tikanpalon lupa-alueella (alue 20), jonka lähes keskellä nyt suunniteltu räjäytyshitsaus tapahtuisi, jo kolmenkymmenen vuoden ajan hirviä. Hirviseurueen jäsenenä vastustamme jyrkästi räjäytyshitsaus Hanketta, koska alue tunnetaan hyvänä hirvien vasomisalueena ja toiminta muutenkin aiheuttaa niin merkittävää meluhaittaa, että hirvet kaikkoovat useiksi vuosiksi alueelta. Eikä haitta koske ainoastaan valtion (Metsähallituksen) omistamia maita, vaan kuten jo edellä mainittiin, metsästysseuran vuokraamat omat yksityismaat ovat lähimmillään kahden kilometrin etäisyydellä räjäytyskohteesta. Koiran käyttö meluhaitan vuoksi on täysin mahdotonta. Jopa koiran ulkoiluttaminen lähimmissä Livon asutuissa taloissa on räjäytystyön aikana mahdottomuus. Lähimmät talot (Kirsilän, Niemen ja Kirsitörmän) sijaitsevat 6 – 7 kilometrin säteellä Kuusikkomaasta.

Emme metsästäjinä usko, että haitta jää vain pelkän tilapäisen kokeilutoiminnan aiheuttamaksi haitaksi. On täysin selvää, ettei Energometall Oy rakenna jonnekin Tikanpalon Kuusikkomaahan puolen vuoden kokeilutoimintaa varten mitään rakennelmia, vaan tilapäistoiminnalle luvan saatuaan hakee myös jatkolupaa toiminnalleen ja haitasta tulee näin pitempiäaikainen.

Edellä esitetyillä perusteilla Livon Metsästysseuran jäsenet vastustavat jyrkästi kyseistä räjäytyshitsaus Hanketta Kuusikkomaassa.

Livokas ry on Livon kylällä toimiva kyläseura, jossa on jäseniä noin 300, pääosalta vakituisesti kylässä asuvia tai ympärivuotisesti Livojokivarressa lomailevia mökkiläisiä. Loput kylältä muualle muuttaneita entisiä kyläläisiä. Lähimmät vakinaisesti asutut taloudet sijaitsevat kuuden kilometrin etäisyydellä ja suurin osa muista taloista ja kesäasumuksista 15 kilometrin etäisyydellä aiotulta räjäyttelyalueelta. Siksi olemmekin erittäin huolestuneita siitä melu- ja värinähaitasta, jota aiottu räjäytystoiminta aiheuttaisi. Lähimmille taloille se aiheuttaa savupiippujen, perustusten ja muidenkin rakenteiden vaurioitumisia. Meluhaitta tulisi olemaan samaa luokkaa, kuin jos aivan lähialueen ilmatilassa suihkuhävittäjä rikkoisi äänivallin (ilmoitettu melutaso 1000 m. etäisyydellä 100 dB). Meluhaitta tulisi olemaan ihan kohtuuton, erikoisesti vanhoille ja sydänsairauksista kärsiville kyläläisille.

Myöskin alueen virkistyskäytön kannalta hanke on erittäin haitallinen. Runslajisesta linnustostaan tunnettu soidensuojelualue, naturaan liitetty Soidinsuo sijaitsee 3,5 – 8 kilometrin etäisyydellä Kuusikkomaasta.

sikkomaasta. Soidin-suolla pesivät kurjet, joutsenet, hanhet, lukemattomat suo- ja kahlaajalajit ja useat harvinaiset haukkalajit (mm. sinisuohaukka) muuttavat pesimäalueensa rauhallisemmille jos räjäytyshanke toteutuu. Pohjois-Pohjanmaan maakunta-kaavassa Soidinsuon natura-alueen hoito- ja käyttösuunnitelmassa on alue merkitty virkistyskäytön kehittämisen alueeksi. Livokas ry on esittänyt toivomuksenaan, että Soidinsuon alueella olleet (ja vieläkin osittain näkyvissä olevat) niityporras-
tukset, pitkospuut, ennallistettaisiin. Esitys sai myönteisen palautteen käyttö- ja hoitosuunnitelmaa käsiteltäessä. Tilapäisenkin räjäytystoiminta Kuusikkomaassa aiheuttaisi Soidinsuon linnustolle pi-
tempiaikaisen pesintähäiriön. Samoin kärsisivät luonnontilaiset purot, Aintio-oja ja Kirsioja, jotka lähimmillään virtaavat 2 kilometrin päässä Kuusikkomaasta.

Tikanpalon metsäautotiestä haarautuva pistotie Tikanpalo – Kirsi tultaisiin räjäytystyömaan vuoksi sulkemaan muulta liikenteeltä puomilla. Tie on edellä mainittujen alueiden virkistyskäytön kannalta meille livolaisille hyvin tärkeä.

Livokas ry:n hallitus ja Livokas ry jäsenet vastustavat jyrkästi tilapäisenkin räjäytystyömaaston aloittamista Tikanpalon Kuusikkomaassa.

Livo 8.12.2007

Livokas ry

Livon Metsästysseura

Jouni Puhakka
Livokas ry:n
varapuheenjohtaja

Minna Perttu
Livokas ry:n
rahastonhoitaja

Jussi Perttu
Metsästysseuran
puheenjohtaja

Alpo Turpeinen
Hirviporukan johtaja

Joulutervehdyksiä

*Kurkistaa takaa ikkunan
Tonttu punalakkinen ja avaa kirjan
Ylös merkitsee, kuinka Tuukka ja Heikki
leikkii rauhassa alla kuusen
hiljaa, ettei herää sisko nuorin.*

*Tonttu katsoo, hymyilee
vielä kirjaan muistiin merkitsee
pian rientää taakse vanhan vajan
ja hyppää kyytiin poron tutun.*

*Näin Joulupukki tietää saa kaiken
leikin ja ilon, jouluisan mielen.*

*Jouluiloa,
Minna ja Marko + Rino ja Puppe*

Livokkaan käyttömaksut ja muut hinnastot vuodelle 2008

* Livon koulun käyttömaksut kylällä toimiville yhdistyksille:

- 100 €/vuosi, sisältäen tiedotustilaa Livon Sanomissa TAI
- 50 €tilaisuusvrk, joka käyttää koulun keittiötä ja varaa koulutilaa laajasti.
- 10 €tilaisuus; luokkahuone tai jumppasali

* Livon koulun käyttömaksut muille:

- 95 €tilaisuusvrk, joka käyttää koulun keittiötä ja varaa koulutilaa laajasti. Hintaan sisältyy astiat.
- 20 €tilaisuus; luokkahuone tai jumppasali

* Käyttömaksut yksityisille ihmisille käsityöharrastuksissa:

- 20 €/vuosi
- 2 €/kerta

* Livokkaan astiavuokra 20 €/kerta.

* Livokkaan saunan hinnasto

- hinta 5 €/hlö
- minimihinta lämmityskerraksi 10 €ja maksimihinta 50 €
- vuokralaisille vuokraan kuuluu 2 saunakertaa/vko, ylimääräiset saunakerrat 10 €/kerta
- säännöllisiltä saunojilta (esim. 1 krt/vko) peritään tuntihinta 10 €/h.

* Jäsenmaksut 2008

- henkilöjäsenen jäsenmaksu 5 €
- kannatusmaksua saa maksaa sopivaksi katsomansa summan
- yhteisöjäsenmaksu 25 € sisältäen Livon sanomat -lehden vuosikerran

* Livon Sanomien tilaajahinta vuoden 2008 alusta 22 €/vuosi ja irtonumeron hinta 8 euroa

* Vaunualueen hinnasto:

- kesävrk 15 €
- talvivrk 20 €
- kesävko 90 €
- talvivko 120 €
- kesäkausi 220 €
- talvikausi 340 €

Kesäkausi 1.5. – 30.9., talvikausi 1.10. – 30.4. Kumpikin kausi sisältää 60 käyttövuorokautta.

Taneli Sarajärvi - maailmanmestari

Pudasjärven Sarakylästä kotoisin oleva, Livon vuodenkylä taulun maalannut, Taneli Sarajärvi on voittanut kultaa Japanissa järjestetyissä Taitaja2008 MM-kilpailuissa. Taneli kilpaili automaalauksessa valmentajanaan Jouni Puolakanaho.

*Livokas ry
toivottaa onnea
tuorelle
maailmanmestarille!*

Joulutervehdyksiä

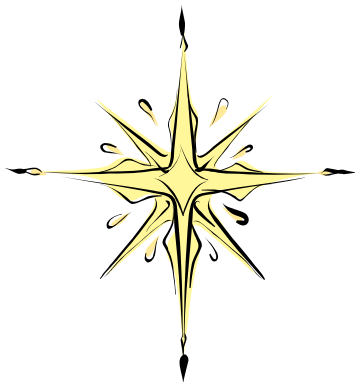
*Hyvää Joulua kaikille
varsinkin
mummille ja papalle
Niilo-tonttu ja Aapo-tonttu*

*Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2008
Liisa ja Niilo*

*Kun taivas on tumma
ja pohjoisesta tuulee.
Silloin enkelin laulavan tuulessa kuulee.
Se rakkautta ja lämpöä muille laulaa
ja toivottaa kaikille Joulurauhaa
Hyvää Joulua
Irma ja Urpo*

*Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
kaikille sukulaisille, ystäville ja tuttaville
Liisa Mattinen*

*Ja valmiina riihellä
tonttujen keittämä joulupuuro on
ja kaikki saapuu piiloistansa joulun viettohon.
Hyvää Joulua kaikille ja
Onnea tulevalle Vuodelle
Maikki*

*Lumiharsoon peittyy maa, ilmassa leijuu jo
joulun taika. Aattona kiire jäädä saa,
on yhdessäolon aikaa.
Hyvää joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta
Terttu, Matti ja Paavo*

PÖYTÄKIRJA

1. **Kokouksen avaus**
Livokas ry:n puheenjohtaja Ari Puhakka avasi kokouksen
2. **Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
3. **Puheenjohtajan ja sihteerin valinta**
Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Matti Törmänen ja sihteeriksi Ari Puhakka
4. **Kahden pöytäkirjantarkastajan valinta**
Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Niilo Kokko ja Pentti Aho
5. **Kokouksen työjärjestys**
Päätettiin käydä kokous asialistan mukaan
6. **Vuoden 2006 vuosikertomus ja tilinpäätös, sekä tilintarkastajain niistä antama lausunto**
Kokouksen sihteeri luki vuoden 2006 toimintakertomuksen, esitteli tilinpäätöksen sekä luki tilintarkastajien niistä antaman lausunnon. Tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus hyväksyttiin sellaisinaan.
7. **Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille**
Kokous vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi vastuuvapauden tilivelvollisille.
8. **Vuoden 2008 jäsenmaksun, kannatusmaksun, ja yhteisöjäsenmaksun suuruus.**
Vuoden 2008 henkilöjäsenen jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 5 € Kannatusmaksua saa maksaa sopivaksi katsomansa summan. Yhteisöjäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 25 € Yhteisöjäsenmaksu sisältää Livon sanomat -lehden vuosikerran.
9. **Vuoden 2008 toimintasuunnitelma ja talousarvio**
Kokouksen sihteeri luki Livokas ry:n hallituksen laatiman toimintasuunnitelman ja talousarvion vuodelle 2008. Kokousväki oli tyytyväinen suunniteltuun toimintaan.
10. **Hallituksen jäsenten vaali erovuoroisten osalta.**
Hallituksessa erovuorossa olleet Anni-Inkeri Törmänen ja Pirjo Tuovila valittiin jatkamaan tehtävissään.
11. **Kahden tilintarkastajan ja kahden varatilintarkastajan valinta.**
Tilintarkastajiksi valittiin Pauli Rinne (varalle Teija Mustonen) ja Risto Puhakka (varalle Niilo Kokko).

12. **Yhdistyksen kokousten kokouskutsutapa ja sanomalehti, jossa kokouskutsu julkaistaan.**
Päätettiin jatkaa entistä toimivaa käytäntöä, eli ilmoittaa kokouksista vähintään seitsemän päivää ennen Iijokiseutu –lehdessä. Lisäksi päätettiin käyttää jatkossa tehokkaammin kylät toimivat –palstaa.
13. **Kyläsuunnitelman tarkastus**
Sovittiin, että perustetaan vuoden 2008 alussa työryhmä, joka tekee tarvittavat päivitykset kyläsuunnitelmaan. Pyrimme saamaan työryhmään mahdollisimman monia Livolla toimivia osuuskuntia.

Totesimme, että tällä hetkellä ajankohtaisia asioita ovat mm. Koulun perustaminen Livolle, mökkitoimikunnan perustaminen, sekä mökkiläisten jätehuollon kehittäminen.
14. **Kylää koskevat hankkeet**
Todettiin, että entisen Livon koulun, nykyisen Livokkaan toimitilojen lämpöhanke on saatu päätökseen. Jätevesijärjestelmä, vuokra-asunto, sekä sauna ovat rakennettu valmiiksi. Totesimme, että vuodelle 2008 ei ole tulossa isoja hankkeita, ja pidimme sitä hyvänä asiana. Suurimmat projektit tulevat olemaan seurojentalon katon korjaus, sekä lintutornin rakennus.
15. **Muut asiat**
Keskusteltiin II:stä tulevan kelkkareitin tärkeydestä saada se kulkemaan Livon koulun kautta Syötteen reitille. Olimme yhtä mieltä siitä, että vuosi 2006 on ollut toiminnallisesti, sekä tuloksellisesti erinomainen
16. **Kokouksen päättäminen**
Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 13.45.

Livolla 14.10.2007

Matti Törmänen (pj.)

Ari Puhakka (siht.)

Niilo Kokko (ptk:n tark.)

Pentti Aho (ptk:n tark.)

Joulutervehdyksiä

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta 2008!*

Virve, Mertsi ja vauva

Koiran mietteitä

”Minä olen vielä niin pieni ja minusta muka pitäis tulla hirvikoira, oikein peloton.”

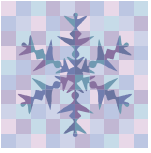
”Tässä on minun isäntä, joka näyttää minkälaiset ovat hirven sarvet. Karmean isot. Pelottaa.”

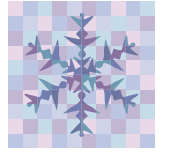
”Tämä kuva on Jepestä, joka on minun oppi-isä eikä kuulemma pelkää hirveä. On sille ammuttu jo 85 hirveä (valehtelevat).”

”Kun tämä kuva otettiin olen jo iso poika enkä pelkää hirviä. Olen jo haukkunut yhden hirven jonka isäntä ampui. Oli ärtsyä hommaa.”

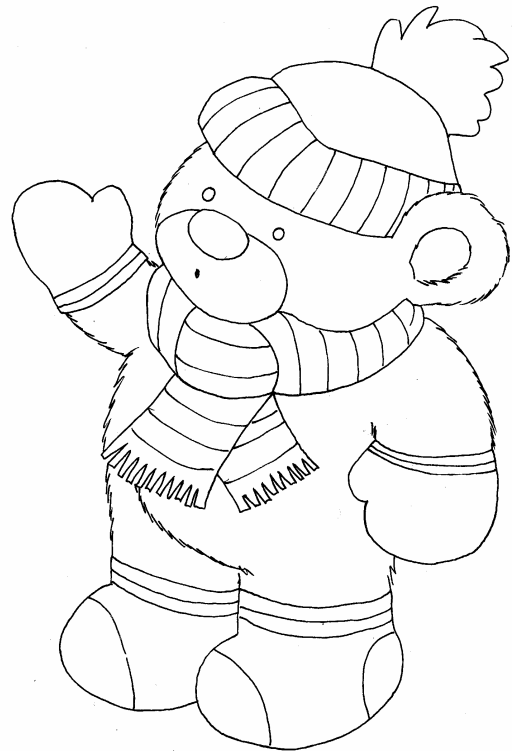
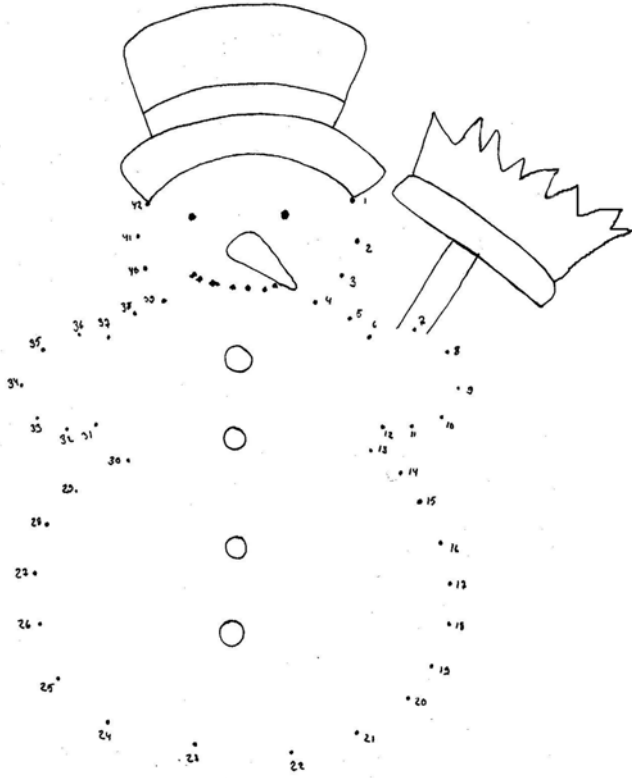
LASTENNURKKA

Piirrä pisteestä pisteeseen. Saat selville minkä talvisen jutun ovat lapset lumesta rakentaneet.

Otso-nalle on lähtenyt ulos leikkimään. Hän on pukeutunut lämpimästi talven tuiskuihin. Pipo päähän, kaulaliina kaulaan, lapaset tassuihin ja tossut käpäliin.

Muistathan sinäkin pukeutua yhtä lämpimästi. VÄRITÄ KUVA.

Rati riti ralla, tuli talvi halla...

Jännittävää joulun odotusta kaikille!

Hierontaa

Hieron teitä kevättalvella 2008 seuraavina päivinä:

Maanantai	14.1.	klo 10 – 19
Tiistai	15.1.	klo 9 – 18
Keskiviikko	16.1.	klo 10 – 18
Torstai	17.1.	klo 9 - 16

Tiistai	19.2.	klo 10 – 19
Keskiviikko	20.2.	klo 9 – 18
Perjantai	21.2.	klo 10 - 18
Perjantai	22.2.	klo 9 - 16

Tiistai	25.3.	klo 10 – 19
Keskiviikko	26.3.	klo 9 – 18
Torstai	27.3.	klo 10 – 18
Perjantai	28.3.	klo 9 – 16

Maanantai	21.4.	klo 10 – 19
Tiistai	22.4.	klo 9 – 18
Keskiviikko	23.4.	klo 10 – 18
Torstai	24.4.	klo 9 - 16

HUOM: vuoden 2008 alusta tulee käyttöön peruutusmaksu eli varatun hieronta-ajan peruutus tulee tehdä viimeistään yhtä vuorokautta aikaisemmin. Jos aika jää perumatta, lähetään peruutusmaksu, mikä on puolihieronnasta 10 euroa ja kokohieronnasta 17,50 euroa.

Hieronnat maksavat edelleenkin vain:

- osahieronta (30 min) 15 €
- puolihieronta (50 min) 20 €
- kokovartalohieronta (90 min) 35 €

Ajanvaraukset voitte tehdä Livokas ry:n kautta (p. 050 – 5520 280), käymällä Livokkaan kioskilla tai soittamalla suoraan minulle (p. 040 – 592 3292).

Anne

*Livolaisille suuret kiitokset kuluneesta vuodesta!
Rauhallista Joulunodotusta ja
Upeaa Uutta Vuotta 2008!*

*Terveisin,
Anne Puhakka*

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy huhti - toukokuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle **MAALIS-KUUN LOPPUUN MENNESSÄ**. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihtoja tilityspäivät ovat talvella 2008: la 12.1., la 2.2, la 23.2., la 15.3., la 5.4., la 26.4 sekä 17.5. **Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa ilmoitustauluilta tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyynntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Joulutaas alkaa olla ovella. Jokos Sinulla on kaikki joulumuistamiset ja -tarvikkeet hankittuna?! Muistathan, että Livon koulun kioskilta löydät viime hetken joulumuistamiset, kuten joulusuklaat ja jouluiset pikkuhilpetöörin elintarvikkeiden lisäksi. Kannattaa siis tulla kurkkaamaan, jos vaikka tarvitsemasi löytyisi pukinkonttiin lähempää kuin arvaatkaan.
- ✓ Joulun tunnelmaa on korostanut jo muutamana jouluna kylän raitille laitettujen jäälyhdyt kynttilöineen. Tehkäämme siis jälleen tänä jouluna jäälyhtyjä (jos ilmat vain jälleen kerran sallivat...), jotta saisimme Livon vanhantien valaistua ja lisäksi Kirsiojantietä niin pitkäksi kuin suinkin. **Sytytetään kynttilät lyhtyihin jouluaattona illan hämärtyessä.**
- ✓ Jos muutat, niin ilmoitathan myös uuden osoitteesi Livokkaalle. Näin lehtesi osaa paremmin perille.
- ✓ Livokkaan jäsenmaksulomakkeet lähetetään kaikille Livon Sanomat tilanneille jäsenille lehden 3/2007 välissä. Jäsenet, jotka eivät ole lehteä tilanneet saavat erillisen jäsenmaksukirjeensä joulukuun loppupuolella. Tietysti voit käydä maksamassa jäsenmaksusi myös suoraan kioskille. Mikäli et halua enää olla Livokas ry:n jäsen, niin ilmoitathan siitä meille, niin poistamme Sinut jäsenrekisteristämme.
- ✓ Livokas on irtisanonut lankapuhelinliittymänsä Livon koululta ja hankkinut kännykän. Uusi numeromme on **050 - 5520 280**. Koska lankapuhelin ei ole enää käytössä, myös faxipalvelu tietotuvalta on poistunut.
- ✓ Livon Sanomien jakajat lähettävät terveisiä, että erityisesti Kurenalla olisi tärkeää, että postilaatikoissa olisi täydelliset osoitteet tai nimet, jotta maallikko-postinjakajienkin olisi helpompi jakaa lehdet oikeisiin postilaatikoihin.
- ✓ Livon Sanomien tilaajahinta sekä lehden irtonumeron hinta nousevat hieman vuoden 2008 alusta, sillä lehti tulee ilmestymään jatkossa värillisenä. Lehden tilaajahinta on vuoden 2008 alusta **22 €vuosi** ja irtonumeron hinta **8 euroa**.
- ✓ *Vauvaonnitteluja Virvelle ja Mertsille tyttövauvan johdosta!*

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä
Yrjö Perttu 08 – 836 641, 0400 – 917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta
Jarmo Puhakka 08 – 836 646, 0400 – 805 601

Kaivuri- ja lumityöt, taksi
Urpo Perttu 040 – 0188 574

Poronlihaa
Eero Niemi 08 – 836 622, 040 – 511 9266

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)
Eero Niskasaari 08 – 836 616, 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, hunajaa
Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo
Kauko Juutinen 08 – 836 645, 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Mullinlihaa, traktorityöt
Pekka Törmänen 08 – 836 619, 040 – 535 5834

Livojoen leirintä
Martti Nissi, Ranuantie 1405, 08 – 836 675

Mansikoita, perunoita
Hannu Nissi 08 – 836 667

LVI- työt
Urpo Uusi-Illikainen 08 – 836 601 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Mansikoita
Niilo Kokko 08 – 836628

Leivonnaisia, kakkuja
Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta
Arvo Laakkonen 040 – 5491348, 08 – 836636

Hierontaa
Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040 – 592 3292

Rahtikuljetukset ja maansiirto
Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Livolla tapahtuu

Ma 31.12.2008 klo 23

Uuden vuoden vastaanotto hirvikodalla

Ma 7.1.2008

Kansalaisopiston puutyöt alkavat

- opettajana Yrjö Niskala

Pe 11.1.2008 ja pe 18.1.2008 klo 18 – 21

Sähköiset palvelut yhdistyksille –koulutus Livon koululla

- Ilmoittautuminen 7.1.2008 mennessä Jenny Kan-
kaalle puh: 040 – 537 2852

Ma – To 14. – 17.1.2008

Hierontaa Livon koululla

Ke 16.1.2008 klo 11 (alustava päivämäärä)

Kyläpäivä Livon koululla

Ti 22.1.2008 klo 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Ke 13.2.2008 klo 11 (alustava päivämäärä)

Kyläpäivä Livon koululla

Ti 19.2.2008 klo 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Ti – Pe 19. – 22.2.2008

Hierontaa Livon koululla

La 23.2.2008 klo 12

Pilkkikilpailut ja lasten hiihtokilpailut Livon kou-
lulla

- ilmoittautuminen pilkkikilpailuun alkaen klo 10

Ke 12.3.2008 klo 11 (alustava päivämäärä)

Kyläpäivä Livon koululla

Ti 18.3.2008 klo 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Ti – Pe 25. – 28.3.2008

Hierontaa Livon koululla

La 8.3.2008 klo 20.00

Kuutamohiihto

- lähtö Livon koululta

Ke 16.4.2008 klo 11 (alustava päivämäärä)

Kyläpäivä Livon koululla

Ma – To 21. – 24.4.2008

Hierontaa Livon koululla

Ti 29.4.2008 klo 12 – 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

To 1.5.2008 klo 12 - 16

Vappuhulinat Livon koululla

Ti 27.5.2008 klo 12 – 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Muistakaa seurata ilmoitustauluja, sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta
kaikille
Livon Sanomien lukijoille!*